Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 19. septembra 2019*

„Dumping – Dovoz určitého príslušenstva na rúry a rúrky z nehrdzavejúcej ocele používaného na zváranie na tupo, tiež dokončeného, s pôvodom v Číne a na Taiwane – Uloženie konečných antidumpingových ciel – Normálna hodnota – Úpravy – Zjavne nesprávne posúdenie – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-228/17,

Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, so sídlom vo Wenzhou (Čína), v zastúpení: S. Hirsbrunner, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky a E. Schmidt, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Rada Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen a H. Marcos Fraile, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníka konania,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2017/141 z 26. januára 2017, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitého príslušenstva na rúry a rúrky z nehrdzavejúcej ocele používaného na zváranie na tupo, tiež dokončeného, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 22, 2017, s. 14),

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory H. Kanninen, sudcovia L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (spravodajca) a I. Reine,

tajomník: F. Oller, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 22. januára 2019,

vydal tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, je spoločnosťou so sídlom v Číne, ktorá vyrába a vyváža do Európskej únie príslušenstvo na rúry a rúrky z nehrdzavejúcej ocele používané na zváranie na tupo (ďalej len „príslušenstvo na rúry a rúrky“).

2 V nadväznosti na podnet, ktorý 14. septembra 2015 podal výbor na obranu odvetvia oceľového príslušenstva z nehrdzavejúcej ocele na zváranie na tupo v Európskej únii, Európska komisia uverejnila 29. októbra 2015 oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu určitého príslušenstva na rúry a rúrky z nehrdzavejúcej ocele používaného na zváranie na tupo, tiež dokončeného, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ C 357, 2015, s. 5) v súlade s nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) [nahradeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21)]. Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa procesné pravidlá všeobecne uplatňujú od dátumu, kedy nadobudnú účinnosť (pozri rozsudok z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko, C-610/10, EU:C:2012:781, bod 45 a citovanú judikatúru). Naproti tomu hmotnoprávne pravidlá treba vykladať tak, že na situácie vzniknuté pred nadobudnutím ich účinnosti sa vzťahujú len v rozsahu, v akom z ich znenia, cieľa a štruktúry vyplýva, že sa im má takýto účinok priznať (rozsudky z 12. novembra 1981, Meridionale Industria Salumi a i., 212/80 až 217/80, EU:C:1981:270, bod 9, a z 11. decembra 2008, Komisia/Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, bod 44). Pokiaľ ide o hmotnoprávne predpisy, treba ďalej odkazovať na nariadenie č. 1225/2009, a pokiaľ ide o procesné predpisy na nariadenie č. 1225/2009 alebo na nariadenie 2016/1036, a to v závislosti od dátumu skončenia daného konania.

3 Prešetrovanie dumpingu a ujmy sa týkalo obdobia od 1. októbra 2014 do 30. septembra 2015 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Preskúmanie príslušných trendov na účely posúdenia ujmy sa uskutočnilo v období od 1. januára 2012 do 30. septembra 2015 (ďalej len „posudzované obdobie“).

4 Čínska obchodná komora dovozcov a vývozcov kovov, minerálov a chemikálií (ďalej len „CCCMC“) zastupovala v konaní pred Komisiou niektorých čínskych výrobcov príslušenstva na rúry a rúrky.

5 Bolo vykonané overovanie na mieste v priestoroch žalobkyne v súlade s článkom 16 nariadenia č. 1225/2009 [nahradeného článkom 16 nariadenia 2016/1036].

6 Žalobkyňa nepredložila žiadosť o trhovohospodárske zaobchádzanie podľa článku 2 ods. 7 písm. b) nariadenia č. 1225/2009 [nahradeného článkom 2 ods. 7 písm. b) nariadenia 2016/1036].

7 Dňa 25. júla 2016 CCCMC predložila pripomienky k predbežným zisteniam. Požiadala Komisiu o sprístupnenie všetkých informácií, ktoré mala v štádiu predbežných zistení k dispozícii v súvislosti s výrobným odvetvím Únie.

8 Dňa 27. októbra 2016 oznámila Komisia svoje konečné zistenia, pričom lehotu na predloženie pripomienok stanovila do 16. novembra 2016. V týchto zisteniach Komisia informovala o svojom rozhodnutí použiť Taiwan ako analogickú krajinu na účely stanovenia normálnej hodnoty pre vyvážajúcich výrobcov z Čínskej ľudovej republiky.

9 CCCMC a žalobkyňa predložili 16. novembra 2016 pripomienky ku konečným zisteniam. Žalobkyňa uviedla, že lehota stanovená na to, aby predložila svoje pripomienky, bola nedostatočná vzhľadom na dôležitosť niektorých údajov, ktoré boli po prvýkrát uvedené v konečných zisteniach. CCCMC

požiadala Komisiu o vypočutie. Komisia navrhla dátum konania vypočutia, ktorý CCCMC považovala za príliš skorý vzhľadom na formality, ktoré bolo potrebné splniť na účely príchodu dotknutých osôb do Bruselu (Belgicko), takže vypočutie sa neuskutočnilo.

10 Dňa 25. novembra 2016 v nadväznosti na pripomienky niektorých zainteresovaných strán Komisia oznámila svoje revidované konečné zistenia, ktoré obsahujú dodatočné údaje a informácie a stanovujú lehotu na predloženie pripomienok do 29. novembra 2016. CCCMC požiadala o predĺženie uvedenej lehoty. Vzhľadom na to, že táto žiadosť bola zamietnutá, CCCMC predložila pripomienky v stanovenej lehote.

11 Dňa 26. januára 2017 prijala Komisia vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/141, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitého príslušenstva na rúry a rúrky z nehrdzavejúcej ocele používaného na zváranie na tupo, tiež dokončeného, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 22, 2017, s. 14, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

12 Podľa článku 1 napadnutého nariadenia predstavuje sadzba antidumpingového cla v prípade žalobkyne 48,9 %.

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

13 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. apríla 2017 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

14 So zreteľom na návrhy podané žalobkyňou 27. apríla a 13. októbra 2017 na základe článku 66 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu boli mená niektorých výrobcov, ktorí spolupracovali v rámci dotknutého konania pred Komisiou, ako aj dôkaz predložený žalobkyňou v tomto rozsudku vynechané.

15 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 21. júna 2017 požiadala Rada Európskej únie o vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie, a to výlučne v súvislosti s piatym žalobným dôvodom žalobkyne.

16 Rozhodnutím z 27. júla 2017 Všeobecný súd povolil Rade, aby vstúpila do konania ako vedľajší účastník.

17 Na základe návrhu sudcu spravodajcu Všeobecný súd (štvrtá komora) rozhodol 6. novembra 2018 o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania stanoveného v článku 89 rokovacieho poriadku vyzval žalobkyňu, aby predložila dôkaz o tom, že ju pred Komisiou zastupovala CCCMC. Žalobkyňa vyhovela žiadosti Všeobecného súdu v stanovenej lehote.

18 V odpovedi na tvrdenia a dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania uvedené v bode 17 vyššie, Komisia na pojednávaní predložila dôkazy s cieľom preukázať, že žalobkyňu pred Komisiou nezastupovala CCCMC.

19 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa jej týka,

– uložil Komisii a Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

20 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako neprípustnú,

– subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

21 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

22 V odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom na pojednávaní Komisia vyhlásila, že berie späť návrhy smerujúce k tomu, aby bola žaloba vyhlásená za neprípustnú, čo treba vziať na vedomie.

23 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, nedostatku nestrannosti pri posudzovaní dôkazu, neprimeranom dôkaznom bremene uloženom žalobkyni, porušení práva žalobkyne na vypočutie a na nedostatočnom odôvodnení zo strany Komisie, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a nedostatočnom odôvodnení týkajúcom sa úpravy normálnej hodnoty. Tretí žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a zneužití právomoci, pokiaľ ide o určenie posudzovaného obdobia. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásad riadne fungujúcej administratívy a transparentnosti, ako aj práva na obhajobu. Piaty žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení pri uplatnení zaobchádzania, ktoré je vyhradené krajinám bez trhového hospodárstva. V záujme koherentnosti Všeobecný súd preskúma piaty žalobný dôvod pred druhým žalobným dôvodom. Otázku, či Komisia použila metódu výpočtu normálnej hodnoty, ktorá je vyhradená pre krajiny bez trhového hospodárstva, zákonným spôsobom, treba totiž preskúmať pred otázkou posudzovanou v rámci druhého žalobného dôvodu, ktorá súvisí s tým, že Komisia na účely výpočtu uvedenej normálnej hodnoty odmietla použiť údaje vyplývajúce z čínskeho trhu.

A. O veci samej

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení, nedostatku nestrannosti pri posudzovaní dôkazu, neprimeranom dôkaznom bremene uloženom žalobkyni, porušení práva žalobkyne na vypočutie a na nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti príslušenstiev na rúry a rúrky vyrobených podľa noriem ASME/ANSI a EN/DIN

24 V rámci tohto žalobného dôvodu treba najskôr preskúmať druhú výhradu týkajúcu sa porušenia práva žalobkyne na vypočutie, následne a spoločne prvú, tretiu a štvrtú výhradu, ktoré sa týkajú zjavného pochybenia, nedostatku nestrannosti pri posudzovaní dôkazov a neprimeraného dôkazného bremena uloženého žalobkyni, a napokon piatu výhradu týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia.

a) O predmete prvého žalobného dôvodu

25 Z odôvodnenia 47 napadnutého nariadenia vyplýva, že predmetom dotknutého prešetrovania bolo „príslušenstvo na rúry a rúrky používané na zváranie na tupo, vyrobené z tried austenitickej nehrdzavejúcej ocele, ktoré zodpovedá typom 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 a 321H podľa normy AISI a ich ekvivalentom v iných normách, s najväčším vonkajším priemerom nepresahujúcim 406,4 mm a s hrúbkou steny 16 mm alebo menej, s drsnosťou najmenej 0,8 mikrometra, bez prírub, tiež dokončené, s pôvodom v [Číne] a na Taiwane“, a že „výrobok patrí pod číselné znaky KN

ex 7307 23 10 a ex 7307 23 90“. Z odôvodnenia 48 napadnutého nariadenia vyplýva, že „dotknutý výrobok sa v zásade vyrába rezaním a tvarovaním rúr a rúrok“, že „sa používa na spájanie rúr a rúrok z nehrdzavejúcej ocele“ a že „existuje v rôznych tvaroch“, akými sú „kolená, redukcie, spojky v tvare T a uzávery“.

26 Argumentáciu žalobkyne v rámci prvého žalobného dôvodu možno rozdeliť na päť výhrad. Prvá výhrada sa týka zjavného pochybenia, ktorého sa dopustila Komisia, keď dospela k záveru, že príslušenstvá na rúry a rúrky vyrobené v súlade s normou ASME/ANSI a príslušenstvá na rúry a rúrky vyrobené v súlade s normou EN/DIN sú zameniteľné. Druhá výhrada sa týka údajného porušenia práva žalobkyne na obhajobu, ktorého sa dopustila Komisia v súvislosti s pripomienkami, ktoré žalobkyňa chcela predložiť počas antidumpingového konania, týkajúcimi sa otázky vzájomnej zameniteľnosti príslušenstiev vyrobených podľa oboch vyššie uvedených noriem. Tretia výhrada sa týka údajného nedostatku nestrannosti Komisie pri posudzovaní dôkazov týkajúcich sa vzájomnej zameniteľnosti príslušenstiev vyrobených podľa oboch vyššie uvedených noriem. Štvrtá výhrada sa týka neprimeraného dôkazného bremena, ktoré Komisia uložila žalobkyni, pokiaľ ide o vzájomnú zameniteľnosť. Piata výhrada sa týka údajného nedostatočného odôvodnenia zo strany Komisie, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti.

27 V replike žalobkyňa v reakcii na tvrdenia nachádzajúce sa vo vyjadrení k žalobe spresnila, že cieľom jej prvého žalobného dôvodu nebolo spochybniť definíciu dotknutého výrobku, ktorá sa nachádza v odôvodneniach 47 a 48 napadnutého nariadenia. Uvádza, že jej prvý žalobný dôvod odkazuje na zákonnosť analýzy, ktorú vykonala Komisia v súvislosti s účinkami dumpingových výrobkov v Únii s cieľom určiť ujmu a príčinnú súvislosť. Žalobkyňa uvádza, že jej výhrady týkajúce sa existencie zjavne nesprávneho posúdenia, nedostatku nestrannosti pri posudzovaní dôkazu, porušenia práva žalobkyne na vypočutie a nedostatočného odôvodnenia, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti, sa vzťahujú na zákonnosť spôsobu, ktorý uplatnila Komisia na účely posúdenia účinkov dumpingových dovozov na výrobné odvetvie Únie s cieľom preukázať ujmu a príčinnú súvislosť. Tvrdí, že výrobcovia z Únie vyrábajú príslušenstvo na rúry a rúrky takmer výlučne v súlade s normou EN/DIN a že čínski výrobcovia vyrábajú príslušenstvo na rúry a rúrky takmer výlučne v súlade s normou ASME/ANSI. Keďže príslušenstvo na rúry a rúrky, ktoré zodpovedá norme ASME/ANSI, dovezené z Číny nie je v podstate zameniteľné s výrobkami, ktoré zodpovedajú norme EN/DIN a ktoré boli vyrobené hlavne výrobcami z Únie, Komisia nemohla objektívne a odôvodnene dospieť k záveru, že dovoz spôsobuje výrobnému odvetviu Únie značnú ujmu.

28 Komisia na pojednávaní v rámci odpovede na otázku Všeobecného súdu uviedla, že argumentáciu žalobkyne uvedenú v bode 27 vyššie treba považovať za nový žalobný dôvod, pretože žalobkyňa vo svojich úvahách v rámci prvého žalobného dôvodu žaloby nespochybnila posúdenie ujmy, ktoré vykonala Komisia.

29 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že argumentácia žalobkyne uvedená v bode 27 vyššie je rozvinutím argumentácie nachádzajúcej sa v podaní predloženom ako odpoveď na tvrdenia Komisie uvedené vo vyjadrení k žalobe a týkajúce sa požiadaviek, ktoré sú na ňu kladené pri vymedzení dotknutého výrobku. Žalobkyňa v podaní totiž kritizuje posúdenie vykonané Komisiou, pokiaľ ide o vzájomnú zameniteľnosť dvoch noriem EN/DIN a ASME/ANSI. Žalobkyňa v replike spresnila, že cieľom tejto argumentácie bolo spochybniť posúdenie ujmy, ktoré vykonala Komisia. Je preto vhodné, aby toto rozvinutie nebolo posudzované ako nový žalobný dôvod.

b) O druhej výhrade založenej na porušení práva žalobkyne na vypočutie, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti dvoch druhov noriem

30 V rámci svojej druhej výhrady žalobkyňa uvádza, že Komisia porušila jej právo na obhajobu, keďže pripomienky CCCMC týkajúce sa neexistencie vzájomnej zameniteľnosti zohľadnila výlučne v čase zverejnenia dodatočných informácií z 25. novembra 2016, ale nie v rámci predchádzajúcich etáp

konania. Žalobkyňa ďalej uvádza, že Komisia stanovila lehotu dva a pol pracovného dňa na predloženie pripomienok k revidovaným konečným zisteniam, pričom táto lehota jej bránila v tom, aby predložila dôkladné pripomienky k dodatočným informáciám. Žalobkyňa tvrdí, že hoci článok 20 ods. 5 nariadenia 2016/1036 umožňuje stanoviť lehotu na predloženie pripomienok, ktorá je kratšia ako desať dní, Komisia mala stanoviť dlhšiu lehotu. Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že vypočutie navrhovateľa sa uskutočnilo nasledujúci deň po hraničnom dátume, ktorý Komisia stanovila na predloženie pripomienok k revidovaným konečným zisteniam z 25. novembra 2016. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že CCCMC požiadala o predĺženie lehoty na predloženie vyjadrenia k revidovaným konečným zisteniam a že Komisia to odmietla. Žalobkyňa sa domnieva, že v tejto súvislosti bolo voči nej uplatnené diskriminačné zaobchádzanie, keďže počas konania pred Komisiou ju zastupovala CCCMC.

31 Komisia zdôrazňuje, že práve CCCMC a nie samotná žalobkyňa bola tá, ktorá počas dotknutého konania pred ňou vystupovala. Komisia sa tak domnieva, že žalobkyňa sa nemôže odvolávať na porušenie jej práva na obhajobu. Komisia v tejto súvislosti pripomína, že v súlade s ustálenou judikatúrou Všeobecného súdu sa porušenia subjektívneho práva môže dovolávať len osoba, ktorej právo bolo údajne porušené, ale nie tretia osoba (rozsudky z 1. júla 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisia, T-62/08, EU:T:2010:268, bod 186; z 26. októbra 2010, CNOP a CCG/Komisia, T-23/09, EU:T:2010:452, bod 45, a z 12. mája 2011, Région Nord-Pas-de-Calais a Communauté d'agglomération du Douaisis/Komisia, T-267/08 a T-279/08, EU:T:2011:209, bod 77).

32 V odpovedi na otázku, ktorú Všeobecný súd položil v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania uvedeného v bode 17 vyššie, predložila žalobkyňa tvrdenia a dôkazy, ktoré mali preukázať, že ju pred Komisiou zastupovala CCCMC.

33 Po prvé žalobkyňa zdôrazňuje, že CCCMC vo svojich úvodných pripomienkach predložených Komisii uviedla, že zastupuje niektorých vyvážajúcich výrobcov dotknutého výrobku. Po druhé žalobkyňa tvrdí, že CCCMC predložila Komisii dôverné informácie týkajúce sa žalobkyne, ktoré CCCMC nemohla získať bez súhlasu žalobkyne. Po tretie žalobkyňa predložila Všeobecnému súdu oznámenie, ktoré 28. októbra 2015 zaslala CCCMC všetkým podnikom, ktorých sa dotklo začatie antidumpingového konania týkajúceho sa zváraných rúr a rúrok z nehrdzavejúcej ocele s pôvodom v Číne. Aj keď adresáti oznámenia nie sú preukázaní, z tohto oznámenia vyplýva, že CCCMC informovala „všetky podniky, ktorých sa dotklo" začatie antidumpingového konania, o tom, že tri podniky vrátane žalobkyne prejavili vôľu zúčastniť sa na antidumpingovom konaní, pričom určili advokátsku kanceláriu s cieľom zabezpečiť svoje zastúpenie pred Komisiou. Z tohto oznámenia tiež vyplýva, že zmluva o zastúpení mala byť uzatvorená samostatne medzi každým podnikom a advokátskou kanceláriou.

34 V tejto súvislosti treba v prvom rade poukázať na to, že CCCMC vo svojich úvodných pripomienkach nespresnila, ktoré podniky zastupovala. V druhom rade treba zdôrazniť, že žalobkyňa nespresnila, ktoré dôverné informácie, ktoré sa jej týkajú, CCCMC predložila. V treťom rade treba poznamenať, že v oznámení CCCMC z 28. októbra 2015 sa neuvádza, že by sa CCCMC sama rozhodla zastupovať niektoré podniky pred Komisiou, ale že tri podniky sa rozhodli zúčastniť na antidumpingovom konaní a byť zastúpené pred Komisiou určitou advokátskou kanceláriou. Z tohto oznámenia tak nevyplýva, že by CCCMC konala pred Komisiou v mene troch podnikov. Tento dokument tak nemôže preukázať, že CCCMC zastupovala žalobkyňu v rámci dotknutého konania.

35 Navyše treba poukázať na to, že – ako bolo zdôraznené v bode 18 vyššie – Komisia na pojednávaní v odpovedi na tvrdenia a dokumenty predložené žalobkyňou poskytla tvrdenia a dokumenty, ktoré majú preukázať, že CCCMC žalobkyňu pred Komisiou nezastupovala. Po prvé Komisia predložila výňatok z antidumpingového dotazníka, ktorý zaslala žalobkyni a v ktorom bola žalobkyni položená otázka, či je členom CCCMC. Žalobkyňa však odpovedala, že je členom združenia Wenzhou Pipe Fittings Association. Komisia tvrdí, že z tejto odpovede vyplýva, že žalobkyňa nie je členom CCCMC. Po druhé Komisia predložila splnomocnenie, ktoré CCCMC udelila advokátovi na konanie pred Komisiou. Komisia tvrdí, že v tomto splnomocnení sa uvádza iba CCCMC a nemožno ho považovať za dôkaz o zastupovaní žalobkyne.

36 Z uvedeného vyplýva, že – ako tvrdí Komisia – žalobkyňa nepreukázala, že by počas konania, o ktoré ide v prejednávanej veci, CCCMC konala v jej mene pred Komisiou. Žalobkyňa sa tak nemôže pred Všeobecným súdom odvolávať na právo CCCMC na obhajobu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. júla 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisia, T-62/08, EU:T:2010:268, bod 186; z 26. októbra 2010, CNOP a CCG/Komisia, T-23/09, EU:T:2010:452, bod 45, a z 12. mája 2011, Région Nord-Pas-de-Calais a Communauté d'agglomération du Douaisis/Komisia, T-267/08 a T-279/08, EU:T:2011:209, bod 77).

37 Žalobkyňa sa naopak môže odvolávať na dodržiavanie svojho práva na vypočutie z dôvodu svojej vlastnej účasti na správnom konaní. Žalobkyňa Komisii v podstate vytýka, že svoje závery týkajúce sa vzájomnej zameniteľnosti dvoch druhov noriem uviedla až v štádiu revidovaných konečných zistení a že jej poskytla iba dva a pol pracovného dňa na to, aby predložila svoje pripomienky.

38 V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyňa nepredložila pripomienky k revidovaným konečným zisteniam ani nepožiadala o predĺženie lehoty na predloženie uvedených pripomienok. Tak pripomienky, ako aj žiadosť o predĺženie lehoty, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa pred Všeobecným súdom, možno pripísať CCCMC, v prípade ktorej nie je preukázané, že konala v mene žalobkyne, ako to vyplýva z bodu 36 vyššie.

39 Okrem toho treba poznamenať, že lehota, ktorú určila Komisia na účely predloženia pripomienok, bola stanovená na základe nariadenia 2016/1036, ktoré bolo účinné ku dňu oznámenia revidovaných konečných zistení, a to konkrétne k 25. novembru 2016. článok 20 ods. 5 uvedeného nariadenia stanovuje, že „ak sa má vykonať dodatočné konečné poskytnutie informácií, môže byť stanovená kratšia lehota [ako desať dní]" na účely predloženia pripomienok. Komisia tým, že žalobkyni umožnila, aby predložila svoje pripomienky najneskôr 29. novembra 2016, neporušila ustanovenia upravujúce pravidlá, podľa ktorých sú účastníci konania vypočutí v súvislosti s revidovanými konečnými zisteniami.

40 Napokon žalobkyňa nepredložila dôkazy potvrdzujúce to, že nemohla účinne vyjadriť svoje stanovisko k novým skutočnostiam nachádzajúcim sa v revidovaných konečných zisteniach.

41 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že právo žalobkyne na vypočutie nebolo porušené.

42 Druhú výhradu žalobkyne treba zamietnuť jednak ako neprípustnú a jednak ako nedôvodnú.

c) O prvej, tretej a štvrtej výhrade založenej na zjavnom pochybení, nedostatku nestrannosti pri posudzovaní dôkazu a na neprimeranom dôkaznom bremene uloženom žalobkyni, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti príslušenstiev na rúry a rúrky vyrobených podľa noriem ASME/ANSI a EN/DIN

1) O prípustnosti niektorých príloh repliky

43 Žalobkyňa pripojila k replike viaceré prílohy, aby podporila svoju argumentáciu, podľa ktorej príslušenstvá na rúry a rúrky vyrobené podľa noriem ASME/ANSI a EN/DIN boli predmetom rozdielneho tepelného spracovania, čo odôvodňuje jej tvrdenie, podľa ktorého príslušenstvá vyrobené podľa týchto noriem nie sú vzájomne zameniteľné.

44 V replike a neskôr v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že tieto prílohy predložila v štádiu repliky, aby odpovedala na niektoré tvrdenia uvedené Komisiou vo vyjadrení k žalobe.

45 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pravidlo o vylúčení dôkazov uvedené v článku 85 ods. 1 rokovacieho poriadku sa nevzťahuje na dôkaz opaku ani na doplnenie návrhov na vykonanie dôkazov predložených v nadväznosti na dôkaz opaku druhého účastníka konania (rozsudok z 13. decembra 2018, Post Bank Iran/Rada, T-559/15, EU:T:2018:948, bod 75).

46 V prejednávanej veci treba najskôr konštatovať, že žalobkyňa sa v žalobe zaoberala otázkou tepelného spracovania rôznych príslušenstiev na rúry a rúrky podľa toho, či boli vyrobené v súlade s normou ASME/ANSI alebo podľa normy EN/DIN. Následne treba uviesť, že Komisia vo vyjadrení k žalobe nepredložila dôkaz opaku, pokiaľ ide o túto otázku. Okrem toho Komisia argumentáciou rozvinutou vo svojom vyjadrení k žalobe nespochybňuje, že by normy ASME/ANSI a EN/DIN viedli k rozdielnym výsledkom v oblasti tepelného spracovania, ale v podstate sa snaží relativizovať praktický význam tejto otázky.

47 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné prijať záver, že účelom príloh C.3, C.4 a C.5 pripojených k replike je len podporiť tvrdenie, ktoré žalobkyňa uviedla už v žalobe, a že tieto prílohy nesmerujú k vyvráteniu dôkazov opaku, ktoré Komisia predložila v štádiu vyjadrenia k žalobe, ani opačnej argumentácie, ktorá bola v tomto vyjadrení rozvinutá. Okrem toho Všeobecný súd uvádza, že žalobkyňa ani vo svojich písomných podaniach ani na pojednávaní nespresnila, na ktoré tvrdenia Komisie mali pripojené prílohy odpovedať.

48 Keďže žalobkyňa neuviedla iné dôvody na predloženie príloh C.3, C.4 a C.5 v štádiu repliky, vyplýva z toho, že predloženie týchto príloh treba považovať za oneskorené a neodôvodnené, takže tieto prílohy treba vyhlásiť za neprípustné.

2) O prípustnosti tvrdení žalobkyne týkajúcich sa odôvodnenia 54 napadnutého nariadenia

49 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa spochybňuje odôvodnenie 54 napadnutého nariadenia, podľa ktorého „z prešetrovania a z vypočutia výrobcu z Únie, ktorý má aj dohodu o pasívnom zušľachťovaní, vyplynulo, že fyzikálne, technické a chemické vlastnosti výrobkov schválených podľa normy EN/DIN a podľa normy ASME/ANSI [boli] porovnateľné“. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že vyhlásenia výrobcu z Únie uvedené v tomto bode sa netýkali vzájomnej zameniteľnosti dvoch noriem a že tento výrobca od 27. januára 2017 nespolupracoval, čo znamená, že informácie, ktoré predložil, neboli overené. Žalobkyňa naopak zdôrazňuje, že informácie od výrobcu z Únie, ktorý potvrdil neexistenciu vzájomnej zameniteľnosti, boli skontrolované prostredníctvom overení na mieste.

50 Komisia v tejto súvislosti poukazuje na to, že tvrdenia žalobkyne týkajúce sa dovozcu, ktorý deklaroval neexistenciu vzájomnej zameniteľnosti, sú „neprípustné“, pretože ich žalobkyňa nezahrnula do žaloby, ale iba do príloh.

51 Komisia uvádza, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že žalobkyňa sa nemôže odvolávať na prílohy výlučne na účely uplatnenia tvrdení pred Všeobecným súdom, ale že tieto tvrdenia musia byť uvedené v texte žaloby [rozsudok z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, body 40 a 41, a uznesenie zo 14. apríla 2016, Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, neuverejnené, EU:C:2016:270, bod 14]. Je pravda, že podľa ustálenej judikatúry všeobecný odkaz na iné písomnosti, aj keď tvoria prílohu žaloby, nemôže nahradiť nedostatok podstatných častí právnej argumentácie, ktoré podľa ustanovení článku 76 rokovacieho poriadku musia byť uvedené v žalobe [pozri uznesenie zo 14. apríla 2016, Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, neuverejnené, EU:C:2016:270, bod 14 a citovanú judikatúru]. V prejednávanej veci však treba konštatovať, že podstata tvrdení žalobkyne, ktorá odkazuje na vyhlásenia európskeho dovozcu, ktorý podal vyhlásenie o neexistencii vzájomnej zameniteľnosti dvoch noriem, sa nachádza v bode 37 žaloby. Preto je potrebné vyhlásiť tieto tvrdenia za prípustné.

3) O podstate prvej, tretej a štvrtej výhrady

52 V rámci svojej prvej výhrady žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď uviedla, že príslušenstvá na rúry a rúrky vyrobené v súlade s normou ASME/ANSI a príslušenstvá na rúry a rúrky vyrobené v súlade s normou EN/DIN sú na trhu Únie vzájomne zameniteľné. Komisia dostatočne nezohľadnila všetky relevantné okolnosti, ani neposúdila skutočnosti uvedené v spise so všetkou požadovanou náležitou starostlivosťou.

53 Komisia namieta voči tvrdeniam žalobkyne.

54 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že prvá výhrada žalobkyne nie je dostatočne skutkovo podložená. Z odôvodnenia 52 napadnutého nariadenia totiž vyplýva, že niektoré strany po oznámení konečných zistení pred Komisiou tvrdili, že príslušenstvo na rúry a rúrky vyrobené v súlade s normou ASME/ANSI a príslušenstvo na rúry a rúrky vyrobené v súlade s normou EN/DIN nie sú z technického hľadiska vzájomne zameniteľné alebo že príslušenstvo vyrobené v súlade s normou EN/DIN malo byť z vymedzenia dotknutého výrobku vylúčené. V nadväznosti na tieto pripomienky Komisia v odôvodneniach 53 až 58 napadnutého nariadenia konštatovala, že tak výrobné odvetvie Únie, ako aj čínski výrobcovia vyrábajú podľa oboch druhov noriem, že fyzikálne, technické a chemické vlastnosti príslušenstiev vyrobených podľa oboch noriem sú porovnateľné, hoci môžu vykazovať mierne rozdiely, a napokon že oba druhy noriem si v čase výberu a dokonca aj po výbere normy navzájom konkurovali, ak sa normy úplne prekrývali.

55 Naproti tomu z napadnutého nariadenia vôbec nevyplýva, že by Komisia dospela k záveru, že príslušenstvá na rúry a rúrky vyrobené v súlade s oboma normami boli zameniteľné. Komisia sa obmedzila na konštatovanie, že existujú často podstatné podobnosti medzi príslušenstvami vyrobenými podľa oboch noriem a že tieto príslušenstvá si konkurujú, čo neodôvodňuje vylúčenie jedného z týchto druhov noriem z vymedzenia dotknutého výrobku.

56 Z toho vyplýva, že prvú výhradu, ktorú žalobkyňa uviedla v rámci prvého žalobného dôvodu, treba zamietnuť.

57 Pre úplnosť, pokiaľ by sa mala uvedená prvá výhrada žalobkyne vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na zameniteľnosť *stricto sensu*, ale na konštatovanie Komisie, podľa ktorého príslušenstvá na rúry a rúrky vyrobené v súlade s oboma normami sú podobné alebo porovnateľné a navzájom si konkurujú, Všeobecný súd uvádza nasledujúce úvahy.

58 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že výrobcovia z Únie dodávajú takmer výlučne príslušenstvo na rúry a rúrky vyrobené v súlade s normou EN/DIN a že čínski výrobcovia dodávajú takmer výlučne príslušenstvo na rúry a rúrky vyrobené v súlade s normou ASME/ANSI.

59 Po druhé žalobkyňa zdôrazňuje, že neprepojený dovozca, ktorý spolupracoval na antidumpingovom prešetrovaní pred Komisiou, predložil Komisii pripomienky potvrdzujúce neexistenciu vzájomnej zameniteľnosti noriem ASME/ANSI a EN/DIN. Uvádza, že tento dovozca zrejme podložil svoje vyhlásenia tým, že predložil kópie objednávok na príslušenstvá na rúry a rúrky, ktoré dodal jednému z navrhovateľov z Únie. Žalobkyňa predložila tieto pripomienky pred Všeobecným súdom.

60 Po tretie žalobkyňa spochybňuje odôvodnenie 55 napadnutého nariadenia, podľa ktorého si oba druhy noriem navzájom konkurujú. Uvádza, že toto tvrdenie je v rozpore s overenými dôkazmi, ktoré boli Komisii predložené. Vzhľadom na tvrdenie uvedené v tomto odôvodnení, podľa ktorého „je pravda, že pre určité projekty sa v špecifikáciách bude vyžadovať použitie normy EN/DIN alebo ASME/ANSI“, žalobkyňa poukazuje na to, že ak by boli normy zameniteľné, v projektoch by sa vôbec nerozlišovali. Žalobkyňa spochybňuje tiež odôvodnenie 54 napadnutého nariadenia, pričom zdôrazňuje, že vyhlásenia výrobcu z Únie uvedené v tomto nariadení sa netýkali zameniteľnosti dvoch noriem a že

tento výrobca prestal spolupracovať od 27. januára 2017, čo znamená, že informácie, ktoré predložil, neboli overené. Naproti tomu žalobkyňa zdôrazňuje, že informácie výrobcu z Únie, ktorý potvrdil neexistenciu vzájomnej zameniteľnosti, boli skontrolované prostredníctvom overení na mieste.

61 Po štvrté, pokiaľ ide o odôvodnenie 57 napadnutého nariadenia, podľa ktorého „napriek osobitným žiadostiam určeným spolupracujúcemu dovozcovi [Komisii] neboli doručené žiadne dôkazy preukazujúce, že podobný výrobok a dotknutý výrobok si nekonkurujú“, žalobkyňa tvrdí, že jediný spolupracujúci dovozca predložil dôkazy a písomné pripomienky s cieľom preukázať neexistenciu vzájomnej konkurencie. Žalobkyňa tvrdí, že z odôvodnenia 39 napadnutého nariadenia vyplýva, že dovozca spolupracoval a predložil dodatočné dôkazy, pokiaľ ide o vzájomnú zameniteľnosť.

62 Po piate, pokiaľ ide o odôvodnenie 59 napadnutého nariadenia, podľa ktorého „po dodatočnom poskytnutí informácií viaceré zainteresované strany vrátane jedného neprepojeného dovozcu potvrdili uvedené zistenia prešetrovania“ a „[t]ieto zainteresované strany zopakovali, že normy ASME/ANSI a EN/DIN sú vo veľkom rozsahu navzájom zameniteľné“, pričom „[j]edna zainteresovaná strana ďalej uviedla, že dodávatelia rúr a rúrok v Únii dodávajú výrobky s dvojitým osvedčením a ktorýkoľvek výrobca dotknutého výrobku môže tiež získať dvojité osvedčenie“, a „[t]áto zainteresovaná strana ďalej uviedla, že väčšina zásob dotknutého výrobku a podobného výrobku u obchodníkov má v skutočnosti dvojité osvedčenie“, žalobkyňa uvádza, že všetky tieto vyhlásenia sú v rozpore s dôkazmi. Tvrdí, že jediný neprepojený dovozca, ktorý predložil Komisii pripomienky, potvrdil neexistenciu vzájomnej zameniteľnosti.

63 Po šieste vzhľadom na odôvodnenie 40 napadnutého nariadenia žalobkyňa tvrdí, že „vierohodné zdroje a znalci“ vyvrátili existenciu dvojitej certifikácie podľa oboch dotknutých noriem. Táto neexistencia dvojitej certifikácie vyplýva najmä zo skutočnosti, že príslušenstvo na rúry a rúrky vyrobené podľa normy ASME/ANSI podlieha nevyhnutne tepelnému spracovaniu, aby bolo odolnejšie voči korózii, a z tohto dôvodu sa vo veľkej miere uprednostňuje v továrňach a ďalších zariadeniach, v ktorých sú rúry a príslušenstvo vystavené vplyvom, pričom norma EN/DIN neukladá povinnosť vykonať toto tepelné spracovanie.

64 Po siedme žalobkyňa tvrdí, že neexistenciu vzájomnej zameniteľnosti a dvojitej certifikácie podľa oboch noriem možno vysvetliť okrem iného tým, že hoci vonkajšie rozmery môžu byť podobné alebo zhodné, stena príslušenstva na rúry a rúrky, ktoré zodpovedá norme ASME/ANSI, je hrubšia, takže príslušenstvo, ktoré zodpovedá tejto norme, sa uprednostňuje v takých zariadeniach, aké sa nachádzajú v mnohých odvetviach výroby v Európe a ktoré vyžadujú silnejší tlak.

65 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že určenie existencie ujmy pre výrobné odvetvie Únie predpokladá posúdenie zložitých hospodárskych situácií, takže inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy a súdne preskúmanie takéhoto posúdenia sa teda musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či boli správne zistené skutočnosti a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok z 19. decembra 2013, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada, C-10/12 P, neuverejnený, EU:C:2013:865, bod 22 a citovanú judikatúru).

66 Treba pripomenúť, že dôkazné bremeno týkajúce sa zjavne nesprávneho posúdenia, ktorého sa mala dopustiť Komisia, keď konštatovala podobnosť medzi príslušenstvami na rúry a rúrky vyrobenými v súlade s dvomi normami, a skutočnosť, že tieto normy si navzájom konkurovali, nesie žalobkyňa (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 9. septembra 2010, Carpent Languages/Komisia, T-582/08, neuverejnený, EU:T:2010:379, bod 57, a zo 17. januára 2017, Cofely Solelec a i./Parlament, T-419/15, neuverejnený, EU:T:2017:8, bod 96).

67 V prejednávanej veci tak treba určiť, či žalobkyňa navrhla dôkazy, ktoré môžu preukázať zjavné pochybenie, na ktoré sa odvoláva.

68 V prvom rade treba konštatovať, že žalobkyňa vôbec nepodložila svoju argumentáciu, podľa ktorej výrobcovia z Únie vyrábajú takmer výlučne príslušenstvo na rúry a rúrky v súlade s normou EN/DIN a čínski výrobcovia vyrábajú takmer výlučne príslušenstvo na rúry a rúrky v súlade s normou ASME/ANSI. V každom prípade treba uviesť, že žalobkyňa použitím výrazu „takmer výlučne“ nevylučuje, že v určitej miere čínski výrobcovia a výrobné odvetvie Únie vyrábali príslušenstvá na rúry a rúrky podľa oboch noriem.

69 V druhom rade treba konštatovať, že žalobkyňa na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého príslušenstvá na rúry a rúrky vyrobené v súlade s oboma normami nie sú vzájomne zameniteľné, predložila Všeobecnému súdu pripomienky, ktoré Komisii poskytli dvaja európski dovozcovia. Tieto pripomienky sú obsiahnuté v e-mailoch, ktoré Komisii zaslali dvaja výrobcovia so sídlom v Únii. V týchto e-mailoch výrobcovia vysvetľujú existujúce rozdiely medzi príslušenstvami na rúry a rúrky vyrobenými podľa oboch druhov dotknutých noriem a potvrdzujú neexistenciu vzájomnej zameniteľnosti a konkurencie medzi príslušenstvom na rúry a rúrky vyrobeným podľa normy EN/DIN a príslušenstvom vyrobeným podľa normy ASME/ANSI. Žalobkyňa nenavrhla žiadne ďalšie dôkazy na podporu tvrdení obsiahnutých v uvedených e-mailoch.

70 Treba však konštatovať, že tieto e-maily nie sú takej povahy, že by preukazovali, že výrobcovia z Únie vyrábali takmer výlučne podľa normy EN/DIN a čínski výrobcovia takmer výlučne podľa normy a ASME/ANSI. Nemôžu preukázať ani to, že príslušenstvá vyrobené podľa týchto dvoch noriem si nekonkurujú, ani to, že neexistuje dvojitá certifikácia podľa týchto noriem. Obyčajné tvrdenia nepodložené dôkazmi totiž nemožno posúdiť ako spôsobilé preukázať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, ktoré uvádza žalobkyňa.

71 V každom prípade treba preto prvú výhradu zamietnuť ako nedôvodnú.

72 Na jednej strane v rámci tretej výhrady žalobkyňa spochybňuje odôvodnenie 54 napadnutého nariadenia, podľa ktorého „z prešetrovania a z vypočutia výrobcu z Únie, ktorý má aj dohodu o pasívnom zušľachťovaní, vyplynulo, že fyzikálne, technické a chemické vlastnosti výrobkov schválených podľa normy EN/DIN a podľa normy ASME/ANSI sú porovnateľné“. Domnieva sa, že vyhlásenia výrobcu z Únie uvedené v tomto odôvodnení sa netýkali zameniteľnosti medzi dvoma normami a že tento výrobca prestal spolupracovať od 27. januára 2017, čo znamená, že informácie, ktoré predložil neboli overené. Žalobkyňa však zdôrazňuje, že informácie výrobcu z Únie, ktorý potvrdil neexistenciu zameniteľnosti, boli skontrolované prostredníctvom overení na mieste.

73 Na druhej strane žalobkyňa spochybňuje odôvodnenie 57 napadnutého nariadenia, podľa ktorého „napriek osobitným žiadostiam určeným spolupracujúcemu dovozcovi neboli [Komisii] doručené žiadne dôkazy preukazujúce, že podobný výrobok a dotknutý výrobok si nekonkurujú“. Tvrdí, že jediný dovozca, ktorý spolupracoval, predložil dôkazy a písomné pripomienky s cieľom preukázať neexistenciu vzájomnej konkurencie. Žalobkyňa tvrdí, že z odôvodnenia 39 napadnutého nariadenia, podľa ktorého po oznámení revidovaných konečných zistení 25. novembra 2016 „[boli] následné písomné podania… doručené od dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, [od CCCMC], [od] navrhovateľa a troch dovozcov z Únie“, vyplýva, že dovozca spolupracoval a predložil dodatočné dôkazy v súvislosti so vzájomnou zameniteľnosťou.

74 V tomto ohľade treba konštatovať, že výhrady zo strany žalobkyne nemôžu podložiť nedostatok nestrannosti Komisie pri posudzovaní dôkazov. Vypočutie výrobcu z Únie uvedené v odôvodnení 54 napadnutého nariadenia sa týkalo vzájomnej zameniteľnosti. Navyše treba zdôrazniť, že Komisia neuviedla, že jej neboli predložené pripomienky a dôkazy na podporu neexistencie vzájomnej zameniteľnosti, ale obmedzila sa len na konštatovanie, že pripomienky a dôkazy, ktoré jej v tejto súvislosti boli predložené, nemohli preukázať údajnú neexistenciu podobnosti medzi dvoma normami.

75 Tretiu výhradu treba preto zamietnuť ako nedôvodnú.

76 V rámci svojej štvrtej výhrady žalobkyňa poukazuje na to, že tvrdenie uvedené v odôvodnení 57 napadnutého nariadenia, podľa ktorého dovozca nepredložil dôkaz opaku, spôsobuje, že strany znášajú neprimerané dôkazné bremeno.

77 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že – ako uviedla Komisia – odôvodnenie 57 napadnutého nariadenia neodkazuje ani na CCCMC ani na žalobkyňu, ale na „[európskeho] dovozcu[, ktorý spolupracoval na prešetrovaní]“. Všeobecný súd preto nemôže dospieť k záveru, že z odkazu Komisie na činnosť tretej osoby v rámci vyhľadávania dôkazu vyplýva, že by žalobkyňa znášala akékoľvek dôkazné bremeno.

78 Štvrtú výhradu treba preto zamietnuť ako nedôvodnú.

d) O piatej výhrade založenej na nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti noriem EN/DIN a ASME/ANSI

79 V názve prvého žalobného dôvodu žalobkyňa uviedla údajné nedostatočné odôvodnenie, ktorého sa odpustila Komisia v súvislosti s určením vzájomnej zameniteľnosti.

80 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že odôvodnenia 52 až 60, 73 a 74 napadnutého nariadenia, ktoré uvádzajú dôvody, pre ktoré Komisia usúdila, že príslušenstvá na rúry a rúrky vyrobené podľa noriem ASME/ANSI a EN/DIN sú porovnateľné, umožnili žalobkyni podrobne spochybniť uvedené odôvodnenie vykonané Komisiou.

81 Prvý žalobný dôvod treba preto zamietnuť sčasti ako nedôvodný a sčasti ako neprípustný.

2. O piatom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení v rámci uplatnenia zaobchádzania vyhradeného krajinám bez trhového hospodárstva

82 Na úvod, ako bolo pripomenuté v bode 2 vyššie, v prejednávanej veci treba v súvislosti s hmotnoprávnymi predpismi odkázať na nariadenie č. 1225/2009. V prípade žalobkyne treba preto usúdiť, že odkazuje najmä na odôvodnenie 3 a článok 2 ods. 1 až 7 nariadenia č. 1225/2009, ktorých ustanovenia sú z hľadiska svojho obsahu podobné ustanoveniam odôvodnenia 3 a článku 2 ods. 1 až 7 nariadenia 2016/1036 ku dňu prijatia napadnutého nariadenia.

83 Z odôvodnenia 99 napadnutého nariadenia vyplýva, že „[p]odľa článku 2 ods. 7 písm. a) [nariadenia č. 1225/2009] sa normálna hodnota pre vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebolo priznané trhovohospodárske zaobchádzanie (MET), vytvára na základe cien alebo vytvorenej hodnoty na trhu tretej krajiny“, a že „[ž]iadny zo spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nepožiadal o MET“. Za takých okolností vypočítala Komisia normálnu hodnotu v prípade príslušenstva na rúry a rúrky s pôvodom v Číne v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009 [nahradeným článkom 2 ods. 7 písm. a) nariadenia 2016/1036].

84 Žalobkyňa vo svojom piatom žalobnom dôvode tvrdí, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď uplatnila metódu výpočtu normálnej hodnoty stanovenú v článku 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009. Tvrdí, že článok 2 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“), ktorá sa nachádza v prílohe 1 A Dohody o založení svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82), umožňoval Únii a ďalším členom Svetovej obchodnej organizácie (WTO) odchýliť sa od bežnej metódy výpočtu normálnej hodnoty. Uvádza však, že podľa bodu 15 písm. d) časti I Protokolu o pristúpení Čínskej ľudovej republiky k WTO (ďalej len „Protokol o pristúpení Číny k WTO“) prestala táto odchýlka platiť pätnásť rokov po pristúpení Číny k WTO, t. j. 11. decembra 2016. Žalobkyňa tak tvrdí, že Komisia mala vypočítať normálnu hodnotu na základe metódy stanovenej v článku 2 ods. 1 až 6 nariadenia č. 1225/2009 [nahradenom článkom 2 ods. 1 až 6 nariadenia 2016/1036].

85 Argumentáciu, ktorú žalobkyňa predložila v rámci tohto žalobného dôvodu, možno rozdeliť na štyri výhrady.

86 V rámci prvej výhrady žalobkyňa uvádza, že na bod 15 časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO sa pred Všeobecným súdom možno odvolávať s cieľom spochybniť zákonnosť napadnutého nariadenia.

87 V rámci druhej výhrady žalobkyňa tvrdí, že Komisia mala podať výklad nariadenia č. 1225/2009, ktorý je v súlade s právom WTO.

88 V rámci tretej výhrady v odpovedi na tvrdenie Komisie uvedené vo vyjadrení k žalobe, podľa ktorého predpisom, ktorý sa má uplatniť na antidumpingové prešetrovanie, je predpis účinný v čase začatia prešetrovania, žalobkyňa uvádza, že článok 18 ods. 3 antidumpingovej dohody nie je v prejednávanej veci uplatniteľný. Poukazuje na to, že táto dohoda nadobudla v prípade Číny účinnosť v okamihu jej pristúpenia k WTO a že bod 15 časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO stanovoval iba čiastočnú časovú odchýlku od antidumpingovej dohody. Žalobkyňa ďalej uvádza, že ak by sa po 11. decembri 2016 uplatňovalo zaobchádzanie vyhradené krajinám bez trhového hospodárstva, vytvorilo by to nerovnosť medzi členmi WTO, ktorí uplatňujú retrospektívnu metódu výpočtu dumpingu, ako sú napríklad Spojené štáty, a členmi WTO, ktorí uplatňujú perspektívnu metódu výpočtu, ako je Únia. Uplynutie doby platnosti odchýlky stanovenej v bode 15 písm. d) časti I Protokolu o pristúpení z Číny k WTO sa teda malo uplatniť na všetky veci týkajúce sa konečného výpočtu normálnej hodnoty a dumpingu po 11. decembri 2016. Opak by bol v rozpore so zásadou stanovenou v článku 49 ods. 1 tretej vete Charty základných práv Európskej únie, že ak po spáchaní trestného činu zákon ustanovuje miernejší trest, uloží sa tento trest.

89 V rámci štvrtej výhrady žalobkyňa uvádza, že odvolací orgán WTO vo svojej správe týkajúcej sa sporu „Európske spoločenstvá – konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Číne“, prijatej 15. júla 2011 (WT/DS 397/AB/R, bod 289), potvrdil, že platnosť odchýlky umožňujúcej členom WTO počítať normálnu hodnotu čínskych výrobkov podľa bodu 15 písm. d) časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO uplynula pätnásť rokov po dátume pristúpenia Číny, t. j. 11. decembra 2016. Žalobkyňa poznamenáva, že Komisia opakovane uznala, že platnosť odchýlky stanovenej v bode 15 písm. d) časti I Protokolu o pristúpení z Číny k WTO uplynula 11. decembra 2016, ako to vyplýva z niektorých novinových článkov. Okrem toho zdôrazňuje, že útvary Komisie opakovane zdôraznili potrebu upraviť právo Únie tak, aby bolo prispôsobené záväzkom Únie voči WTO. Žalobkyňa uvádza, že aj pracovné dokumenty Komisie odkazujú na uplynutie platnosti odchýlky v decembri 2016. Žalobkyňa v replike zdôrazňuje, že Komisia nespochybnila tieto tvrdenia týkajúce sa toho, že Komisia dotknuté uplynutie platnosti akceptovala.

a) O možnosti odvolávať sa pred Všeobecným súdom na bod 15 časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO s cieľom preskúmať zákonnosť napadnutého nariadenia

90 Na úvod treba odpovedať na tvrdenia uvedené žalobkyňou v rámci jej prvej výhrady, podľa ktorej sa na bod 15 časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO možno odvolávať pred Všeobecným súdom s cieľom spochybniť zákonnosť napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom uplatňuje metódu stanovenú v článku 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009.

91 Po prvé žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že hoci z ustálenej judikatúry v zásade vyplýva, že dohody WTO a také dohody, ako je napríklad antidumpingová dohoda, ktoré sú k nim pripojené, nepatria medzi normy, vo vzťahu ku ktorým Všeobecný súd preskúmava zákonnosť aktov prijatých inštitúciami Únie, medzi ktoré patrí aj napadnuté nariadenie (rozsudok z 23. novembra 1999, Portugalsko/Rada, C-149/96, EU:C:1999:574, bod 47), Všeobecný súd môže pristúpiť k tomuto preskúmaniu za predpokladu, že Únia sa rozhodla splniť osobitný záväzok prevzatý v rámci WTO.

92 Žalobkyňa tvrdí, že z odôvodnenia 3 nariadenia 2016/1036 vyplýva, že európsky normotvorca chcel prostredníctvom článku 2 ods. 1 až 6 tohto nariadenia vykonať svoje záväzky vyplývajúce z antidumpingovej dohody.

93 Po druhé žalobkyňa ďalej uvádza, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že dohody WTO a teda aj antidumpingová dohoda sú pre Úniu záväzné (rozsudok z 12. decembra 1972, International Fruit Company a i., 21/72 až 24/72, EU:C:1972:115, body 16 až 18).

94 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že Protokol o pristúpení Číny k WTO má právnu povahu a možno sa domnievať, že patrí do rámca antidumpingovej dohody. Poukazuje na to, že jeho právnu povahu stanovil odvolací orgán WTO vo svojej správe týkajúcej sa sporu „Čína – opatrenia týkajúce sa vývozu vzácnej pôdy, volfrámu a molybdénu“, prijatej 7. augusta 2014 (WT/DS 431/AB/R).

95 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že v očakávaní prijatia zmien, ktoré Komisia navrhla s cieľom uviesť nariadenie č. 1225/2009 do súladu so svojimi záväzkami voči WTO, inými európskymi inštitúciami, bola Komisia z hľadiska práva povinná uplatniť vo vzťahu k žalobkyni metódu podľa článku 2 ods. 1 až 6 nariadenia č. 1225/2009. Domnieva sa, že Komisia má ako inštitúcia Únie povinnosť vykonávať svoju právomoc v súlade medzinárodným právom, pričom v tomto zmysle cituje rozsudok z 24. novembra 1992, Poulsen a Diva Navigation (C-286/90, EU:C:1992:453, bod 9). Pri výklade a uplatňovaní základného antidumpingového nariadenia je Komisia povinná dodržiavať pravidlá vyplývajúce z obyčajového medzinárodného práva, najmä základnú zásadu, ktorá vyžaduje, aby zmluvy alebo medzinárodné dohody boli záväzné pre zmluvné strany (zásada *pacta sunt servanda*), ktorá je kodifikovaná v článku 26 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve z 23. mája 1969 (ďalej len „Viedenský dohovor“) (rozsudok zo 16. júna 1998, Racke, C-162/96, EU:C:1998:293, bod 49). Tvrdí, že článok 27 Viedenského dohovoru tiež uvádza, že zmluvná strana sa nemôže odvolávať na ustanovenia svojho vnútroštátneho práva ako na dôvod neplnenia zmluvy.

96 Napokon v odpovedi na vyjadrenie Rady ako vedľajšieho účastníka konania žalobkyňa predovšetkým spresňuje, že rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), na ktorý sa odvolala Rada, sa týkal arménskeho vývozcu. Žalobkyňa uvádza, že Protokol o pristúpení Arménska k WTO nestanovuje pravidlá ani podmienky, ktoré by v čase alebo inak obmedzovali schopnosť Únie uplatňovať na arménskych vývozcov antidumpingové pravidlá odchyľujúce sa od antidumpingovej dohody na základe osobitného a jednostranného režimu Únie v zmysle článku 2 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009. Žalobkyňa sa domnieva, že žalujúci účastník konania v uvedenej veci sa nemohol odvolávať na protokol o pristúpení stanovujúci obmedzenia pri uplatňovaní zaobchádzania s krajinami bez trhového hospodárstva. V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že rozsudok zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74), na ktorý sa tiež odvolala Rada, bol vyhlásený po uplynutí platnosti odchýlky nachádzajúcej sa v bode 15 písm. d) časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO. Otázky medzinárodného práva nastolené v príslušných konaniach vnútroštátnymi súdmi preto nemôžu spochybniť dôsledky úmyslu vyjadreného Úniou, a to úmyslu dodržiavať svoje záväzky vyplývajúce z Protokolu o pristúpení Číny k WTO.

97 V prvom rade treba spresniť, že – ako navyše uviedol odvolací orgán WTO vo svoje správe týkajúcej sa sporu „Čína – opatrenia týkajúce sa vývozu vzácnej pôdy, volfrámu a molybdénu“, prijatej 7. augusta 2014 (WT/DS 431/AB/R) – Protokol o pristúpení Číny k WTO predstavuje časť zo súboru dohôd uzavretých v rámci WTO (ďalej len „dohody WTO“) bez toho, aby to účastníci konania spochybnili.

98 V druhom rade však treba pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že na ustanovenia medzinárodnej dohody, ktorej zmluvnou stranou je Únia, sa možno odvolávať na podporu žaloby o neplatnosť aktu sekundárneho práva Únie alebo na podporu námietky založenej na protiprávnosti takéhoto aktu len pod podmienkou, že jednak povaha a štruktúra uvedenej dohody tomu nebránia, a jednak, že ustanovenia tejto dohody uvádzané na podporu žaloby sa zdajú byť z hľadiska ich obsahu nepodmienené a dostatočne presné (pozri rozsudok z 13. januára 2015, Rada a i./Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P až C-403/12 P, EU:C:2015:4,

bod 54 a citovanú judikatúru; rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 37). Na takéto ustanovenia sa možno odvolávať na súde Únie ako na kritérium preskúmania zákonnosti aktu Únie len vtedy, keď sú tieto dve podmienky kumulatívne splnené.

99 Pokiaľ ide dohody WTO, treba pripomenúť, že – ako to zdôraznila žalobkyňa – podľa ustálenej judikatúry dohody WTO vzhľadom na svoju povahu a štruktúru v zásade nepatria medzi normy, z hľadiska ktorých možno preskúmavať zákonnosť aktov inštitúcií Únie (rozsudky z 23. novembra 1999, Portugalsko/Rada, C-149/96, EU:C:1999:574, bod 47; z 1. marca 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, bod 39, a z 18. decembra 2014, LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, bod 44).

100 Súdny dvor však v dvoch situáciách výnimočne pripustil, že súdu Únie prináleží v prípade potreby preskúmať zákonnosť aktu Únie a aktov prijatých na jeho uplatnenie s ohľadom na dohody WTO (pozri rozsudok zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 87 a citovanú judikatúru). Ide o prípad, uvedený žalobkyňou, keď Únia zamýšľala splniť konkrétny záväzok, ktorý prevzala v rámci týchto dohôd (rozsudok zo 7. mája 1991, Nakajima/Rada, C-69/89, EU:C:1991:186), a o prípad, keď predmetný akt Únie výslovne odkazuje na konkrétne ustanovenia uvedených dohôd (rozsudok z 22. júna 1989, Fediol/Komisia, 70/87, EU:C:1989:254).

101 Pokiaľ ide o druhú výnimku uvedenú v bode 100 vyššie, ktorá bola stanovená v rozsudku z 22. júna 1989, Fediol/Komisia (70/87, EU:C:1989:254, bod 19), treba pripomenúť, že nijaký článok nariadenia č. 1225/2009 neodkazuje na žiadne konkrétne ustanovenie antidumpingovej dohody (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 89, vydaný v súvislosti s nariadením č. 1225/2009, pričom nariadenie 2016/1036 neobsahuje rozdiel odôvodňujúci odlišné riešenie).

102 Pokiaľ ide o prvú výnimku uvedenú v bode 100 vyššie, ktorá bola stanovená v rozsudku zo 7. mája 1991, Nakajima/Rada(C-69/89, EU:C:1991:186, bod 31), treba spresniť, že podľa Súdneho dvora aj keď je pravda, že odôvodnenie 3 nariadenia č. 1225/2009 uvádza, že pravidlá antidumpingovej dohody WTO treba zaviesť do práva Únie „v miere, v akej je to možné“, táto formulácia sa má chápať v tom zmysle, že aj keď normotvorca Únie zamýšľal zohľadniť pravidlá tejto dohody pri prijatí nariadenia č. 1225/2009, neprejavil úmysel prebrať všetky tieto pravidlá do tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 90).

103 V treťom rade a konkrétne v súvislosti s článkom 2 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009 treba poukázať na to, že Súdny dvor rozhodol, že toto ustanovenie predstavuje prejav vôle normotvorcu Únie prijať v tejto oblasti postup, ktorý je vlastný právnemu poriadku Únie, a to zavedením osobitného režimu podrobných pravidiel výpočtu normálnej hodnoty s ohľadom na dovozy s pôvodom v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 91 a citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že uvedené ustanovenie nariadenia č. 1225/2009 nemožno považovať za opatrenie určené na to, aby sa v právnom poriadku Únie zabezpečilo splnenie konkrétneho záväzku, ktorý bol prevzatý v rámci WTO (rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 50).

104 Okrem toho, keďže žalobkyňa nepreukázala, že boli splnené podmienky uplatnenia judikatúry stanovenej v rozsudku zo 7. mája 1991, Nakajima/Rada (C-69/89, EU:C:1991:186, bod 31), nemôže sa teda ani odvolávať na zásadu *pacta sunt servanda*, kodifikovanú v článku 26 Viedenského dohovoru, keďže medzinárodná dohoda, ktorej plnenie v dobrej viere spochybňuje, nemá priamy účinok (rozsudok z 3. februára 2005, Chiquita Brands a i./Komisia, T-19/01, EU:T:2005:31, body 247 a 248; pozri tiež rozsudok zo 14. decembra 2005, Laboratoire du Bain/Rada a Komisia, T-151/00, neuverejnený, EU:T:2005:450, bod 102 a citovanú judikatúru).

105 V prejednávanej veci z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd nemôže preskúmať zákonnosť napadnutého nariadenia vzhľadom na Protokol o pristúpení Číny k WTO.

106 Tento záver nemôžu vyvrátiť ani ďalšie tvrdenia žalobkyne.

107 Argumentácia žalobkyne, podľa ktorej sa rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), týka výrobcu so sídlom v Arménsku, ktorého situácia sa líšila od situácie žalobkyne z dôvodu, že v Protokole o pristúpení Arménska neexistuje ustanovenie podobné bodu 15 časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO, nemôže vyvrátiť záver uvedený v bode 105 vyššie. Ako totiž bolo pripomenuté v bode 103 vyššie, Súdny dvor dospel k záveru, že článok 2 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009 nemožno považovať za opatrenie určené na to, aby sa v právnom poriadku Únie zabezpečilo splnenie konkrétneho záväzku, ktorý bol prevzatý v rámci WTO. Toto konštatovanie je uplatniteľné v prípade Protokolu o pristúpení Číny k WTO. Rovnako je irelevantná skutočnosť, ktorú uvádza žalobkyňa, že Všeobecný súd sa nemôže opierať o rozsudok zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74), keďže bol vydaný pred uplynutím lehoty stanovenej v bode 15 písm. d) časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO. Aj za predpokladu, že by po vyhlásení predmetného rozsudku došlo k vývoju záväzkov, ktoré prevzala Únia v rámci dohôd WTO, nemôže to mať vplyv na úmysel, ktorý vyjadril európsky normotvorca v čase prijatia článku 2 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009.

108 Argumentácia žalobkyne, podľa ktorej sa Únia formálne zaviazala rešpektovať konkrétne ustanovenia Protokolu o pristúpení Číny k WTO z dôvodu, že tento protokol mal byť predmetom výslovného schválenia zo strany Únie vo forme rozhodnutia, nemôže spochybniť záver uvedený v bode 105 vyššie. Ako totiž uvádza Komisia, stačí konštatovať, že to, že sa Komisia zúčastnila na schválení Protokolu o pristúpení Číny k WTO, nemožno vykladať ako vôľu normotvorcu Únie splniť konkrétny záväzok, ktorý bol prijatý v rámci pravidiel WTO. Takýto výklad by zbavil výnimku stanovenú v rozsudku zo 7. mája 1991, Nakajima/Raa (C-69/89, EU:C:1991:186, bod 31), obsahu.

b) O výklade článku 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009 v súlade s právom WTO

109 Pokiaľ ide o výklad článku 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009 v súlade s právom WTO, žalobkyňa po prvé tvrdí, že právo Únie sa má, pokiaľ je to možné, vykladať vo svetle medzinárodného práva, najmä v prípade, ak je cieľom ustanovení vykonať medzinárodnú dohodu uzatvorenú Úniou. Žalobkyňa tak tvrdí, že Komisia mala vykladať slovné spojenie „na inom odôvodnenom základe“, uvedené v článku 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009, v tom zmysle, že toto ustanovenie jej priznáva mieru voľnej úvahy na účely výpočtu normálnej hodnoty v súlade s metódou uplatniteľnou v prípade krajín s trhovým hospodárstvom, a teda v súlade s právom WTO. Domnieva sa, že článok 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009 upravuje hierarchiu metód výpočtu normálnej hodnoty v prípade krajín s iným ako trhovým hospodárstvom, a uvádza, že najskôr treba určiť normálnu hodnotu na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom a následne na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane Únie. Zastáva však názor, že ak po úvahe Komisia usúdi, že tieto metódy nie sú možné, môže Komisia na základe článku 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009 pri výkone veľmi širokej miery voľnej úvahy, ktorou disponuje, určiť normálnu hodnotu na inom odôvodnenom základe. Uvádza, že podľa tejto formulácie mohla Komisia usúdiť, že vzhľadom na medzinárodné právne záväzky Únie a najmä vzhľadom na jej záväzky voči WTO nebolo možné určiť normálnu hodnotu na základe metódy analogickej krajiny a že normálna hodnota sa mala vypočítať na základe vnútroštátnych nákladov a cien žalobkyne. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že výpočet normálnej hodnoty na základe výrobných nákladov alebo jej vnútroštátnych cien bol v praxi možný.

110 V prvom rade treba v tejto súvislosti zdôrazniť, že je pravda, že podľa ustálenej judikatúry sa právne predpisy Únie majú, pokiaľ je to možné, vykladať spôsobom zlučiteľným s medzinárodným právom, najmä ak sú špecificky určené na vykonanie medzinárodnej zmluvy uzatvorenej Úniou (rozsudky zo 14. júla 1998, Bettati, C-341/95, EU:C:1998:353, bod 20, a z 9. januára 2003, Petrotub a Republica/Rada, C-76/00 P, EU:C:2003:4, bod 57).

111 Napriek tomu treba spresniť, že – ako bolo zdôraznené v bode 103 vyššie – článok 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009 nemožno považovať za ustanovenie, ktorého cieľom je splniť konkrétne záväzky v rámci dohôd WTO. Toto ustanovenie totiž stanovuje pravidlá týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty, ktorých ekvivalent sa nenachádza v dohodách WTO, ktoré nestanovujú pravidlá týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty v prípade krajín s iným ako trhovým hospodárstvom.

112 V druhom rade treba zdôrazniť, že inštitúcie disponujú mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o stanovenie normálnej hodnoty v prípade krajín s iným ako trhovým hospodárstvom (rozsudok z 27. októbra 2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Rada, C-511/09 P, EU:C:2011:696, bod 33). Z judikatúry vyplýva, že metóda stanovená v článku 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009 spočívajúca v určení normálnej hodnoty dotknutého výrobku „na inom odôvodnenom základe“ je subsidiárnou metódou, ktorá sa uplatní vtedy, ak podniky usadené v analogických krajinách nie sú ochotné spolupracovať pri prešetrovaní (rozsudok z 10. septembra 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 56).

113 Z uvedeného na jednej strane vyplýva, že Komisia nebola povinná vykladať článok 2 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009 v súlade so záväzkami Únie v rámci WTO, a na druhej strane, že výklad navrhovaný žalobkyňou by zbavil mieru voľnej úvahy, ktorú normotvorca zamýšľal priznať Komisii na základe formulácie „na inom odôvodnenom základe“ uvedenej v článku 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009, obsahu.

114 Vzhľadom na uvedené treba dospieť k záveru, že Komisia nebola povinná vykladať článok 2 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009 vo svetle bodu 15 časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO.

115 Zo záverov uvedených v bodoch 105 a 114 vyššie vyplýva, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že na účely výpočtu normálnej hodnoty v prejednávanej veci uplatnila metódu stanovenú v článku 2 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009.

116 Ostatné výhrady žalobkyne týkajúce sa časovej pôsobnosti bodu 15 časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO a dôsledkov uplynutia platnosti odchýlky stanovenej v bode 15 časti I uvedeného protokolu v súlade s právom WTO nemôžu vyvrátiť záver vyvodený v bode 114 vyššie.

117 Vzhľadom na to, že právo WTO nie je ani parametrom preskúmania zákonnosti napadnutého nariadenia ani normou, na základe ktorej by Komisia bola povinná vykladať článok 2 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009, možno s tým súvisiace výhrady žalobkyne len zamietnuť ako neúčinné.

3. O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o úpravu normálnej hodnoty

118 Z odôvodnenia 111 napadnutého nariadenia vyplýva, že „[v]zhľadom na chýbajúci domáci predaj podobného výrobku na Taiwane bola navyše normálna hodnota vytvorená v súlade s článkom 2 ods. 3 a ods. 6… nariadenia [č. 1225/2009]“ tak, že „k priemerným výrobným nákladom sa pridali vzniknuté predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk realizovaný na taiwanskom trhu počas obdobia prešetrovania“.

119 Z odôvodnenia 117 napadnutého nariadenia vyplýva:

„S prihliadnutím na skutočnosť, že na Taiwane bolo možné identifikovať len obmedzený počet druhov výrobku vyvážaných do Únie čínskymi vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky, Komisia vytvorila normálnu hodnotu zostávajúcich druhov výrobku na základe výrobných nákladov najpodobnejších druhov výrobku vyrábaných na Taiwane s cieľom dosiahnuť úplné a spravodlivé porovnanie na základe výrobných nákladov, ktoré boli upravené vzhľadom na:

a) rozdiely v použitých surovinách – na základe overených údajov o nákladoch výrobného odvetvia Únie, pričom výroba príslušenstva vyrábaného z bezšvových rúr je 2,12 až 2,97-krát drahšia než výroba príslušenstva zo zváraných rúr;

b) rozdiely v triede ocele – na základe overených údajov výrobného odvetvia Únie, pričom úprava nákladov podľa triedy ocele sa vykonáva podľa nákladov najlacnejších tried ocele používaných na príslušenstvo vyrábané na základe zváraných rúr ako suroviny; táto úprava je v rozsahu od 1,49 po 3,60-násobok v závislosti od použitých tried ocele;

c) rozdiely v tvaroch – na základe pozorovaných cenových rozdielov v obchodných transakciách čínskych vývozcov, pričom koleno sa považuje za najzákladnejší tvar a ostatné tvary (spojky v tvare T, redukcie, uzávery a špeciálne formy) sú 1,08 až 1,74-krát drahšie.“

120 Z odôvodnenia 118 napadnutého nariadenia vyplýva, že:

„Čínska obchodná komora dovozcov a vývozcov kovov, minerálov a chemikálií vo svojom podaní po predbežnom poskytnutí informácií navrhla alternatívny základ na úpravu bodov a) a b) a v tejto súvislosti predstavila údaje z čínskych trhov. Tieto údaje sú však, po prvé, neoverené a, po druhé, pochádzajú z krajiny s netrhovým hospodárstvom. Ich použitím by sa preto poprela metodika analogickej krajiny na výpočet normálnej hodnoty. Toto tvrdenie Čínskej obchodnej komory dovozcov a vývozcov kovov, minerálov a chemikálií sa preto zamietlo.“

121 Žalobkyňa v rámci svojho druhého žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia v súvislosti s úpravou normálnej hodnoty. Poukazuje takisto na nedostatočné odôvodnenie týkajúce sa úpravy normálnej hodnoty. Tieto dve výhrady budú postupne preskúmané ďalej.

a) O prípustnosti niektorých tvrdení žalobkyne

122 Komisia poukazuje na neprípustnosť argumentácie, ktorú uviedla žalobkyňa s cieľom spochybniť úpravy výrobných nákladov vykonaných v odôvodnení 117 písm. a) a b) napadnutého nariadenia a podľa ktorej skutočnosť, že Komisia použila čínske údaje na účely úpravy nákladov na výrobu príslušenstva na rúry a rúrky podľa rozdielov v tvaroch [v odôvodnení 117 písm. c) napadnutého nariadenia], spochybňuje odmietnutie [v odôvodnení 118 uvedeného nariadenia] údajov, ktoré predložila CCCMC, vyplývajúcich z čínskych trhov. Táto argumentácia je podľa článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku neprípustná. Komisia spresňuje, že žalobkyňa neobjasnila, ktorú časť napadnutého nariadenia prostredníctvom tejto argumentácie spochybňuje, a že si teda nemohla pripraviť svoju obranu.

123 V odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom na pojednávaní však Komisia uznala, že žalobkyňa svojou argumentáciou uvedenou v bode 122 vyššie v podstate tvrdí, že Komisia mala použiť údaje pochádzajúce z čínskeho trhu, pričom posúdenie prípustnosti tejto argumentácie prenechala Všeobecnému súdu.

124 V tejto súvislosti treba konštatovať, že argumentáciu žalobkyne uvedenú v bode 122 vyššie možno chápať spôsobom, ktorý naznačuje Komisia, takže je vhodné vyhlásiť ju za prípustnú.

b) O veci samej

1) O zjavne nesprávnom posúdení v súvislosti s úpravou normálnej hodnoty

125 Žalobkyňa namieta voči tomu, že Komisia v odôvodnení 118 napadnutého nariadenia odmietla zohľadniť cenníky zváraných a bezšvíkových rúrok, ktoré uplatňovali čínski výrobcovia, predložené zo strany CCCMC na účely vykonania úprav nákladov na výrobu určitých výrobkov vyrobených na Taiwane s cieľom zohľadniť rozdiely v použitých surovinách [odôvodnenie 117 písm. a)] a rozdiely v triedach ocele [odôvodnenie 117 písm. b)] v porovnaní s výrobkami vyvážanými do Únie čínskymi výrobcami. Žalobkyňa tvrdí, že v dôsledku toho, že na účely úpravy nákladov na výrobu taiwanských výrobkov použila Komisia údaje týkajúce sa výrobných nákladov výrobného odvetvia Únie, došlo k vynásobeniu úrovne dumpingového rozpätia prideleného žalobkyni. V replike žalobkyňa uviedla, že účelom údajov, ktoré predložila CCCMC, vyplývajúcich z čínskeho trhu nebolo stanoviť ceny, ktoré sa mali použiť na stanovenie normálnej hodnoty na Taiwane, ale poskytnúť Komisii údaje o relatívnom rozdiele medzi nákladmi na zvárané a bezšvové rúry ako suroviny a preukázať, že rozdiel uvádzaný výrobcami Únie bol neprimeraný. Žalobkyňa tvrdí, že údaje predložené zo strany CCCMC sa týkali cien surovín používaných na výrobu príslušenstva na rúry a rúrky, teda cien rúr a rúrok, ktoré boli dodávané čínskym výrobcom príslušenstva na rúry a rúrky ako výrobný materiál. Zdôrazňuje, že výrobcovia z Únie a väčšina čínskych výrobcov sami nevyrábajú rúry používané na výrobu svojho príslušenstva na rúry a rúrky, a teda musia tieto suroviny nakupovať ako výrobný materiál. Údaje predložené zo strany CCCMC sú teda priamo relevantné na účely výpočtu výrobných nákladov výrobcov príslušenstva na rúry a rúrky na trhoch Únie a Číny. Žalobkyňa uvádza, že z údajov, ktoré predložila CCCMC, vyplýva, že náklady na bezšvíkové rúry sa rovnali 1,3-násobku nákladov na zvárané rúry, zatiaľ čo Komisia napokon stanovila, že náklady na bezšvíkové rúry boli 2,12 až 2,97-krát vyššie ako náklady na zvárané rúry.

126 Treba pripomenúť, že – ako vyplýva z bodu 112 vyššie – inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o stanovenie normálnej hodnoty v prípade krajín s iným ako trhovým hospodárstvom (rozsudok z 27. októbra 2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Rada, C-511/09 P, EU:C:2011:696, bod 33).

127 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania zjavného pochybenia prináleží žalobcovi, ktorý musí navrhnúť presvedčivé dôkazy na podporu svojho tvrdenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. októbra 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, bod 17; pozri tiež v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 9. septembra 2010, Carpent Languages/Komisia, T-582/08, neuverejnený, EU:T:2010:379, bod 57, a zo 17. januára 2017, Cofely Solelec a i./Parlament, T-419/15, neuverejnený, EU:T:2017:8, bod 96).

128 V prejednávanej veci treba preto overiť, či žalobkyňa navrhla dôkazy, ktoré preukazujú, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výpočte normálnej hodnoty.

129 Po prvé žalobkyňa spochybňuje tvrdenie Komisie uvedené v odôvodneniach 118 a 123 napadnutého nariadenia, podľa ktorého údaje, ktoré predložila CCCMC, neboli overené. Žalobkyňa zdôrazňuje, že tieto údaje pozostávajúce z tabuliek obsahujúcich ceny uplatňované čínskymi podnikmi vyrábajúcimi rôzne zvárané a bezšvíkové rúrky vychádzali z oficiálnych cenníkov obsahujúcich výrobné ceny, ktorých pravosť mohla byť preskúmaná. Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia sa rozhodla neoveriť tieto údaje, takže ich nemohla odmietnuť s poukázaním na skutočnosť, že neboli overené. Žalobkyňa dodáva, že CCCMC predložila dôkazy vo svojich poznámkach ku konečným zisteniam obsahujúcim overené faktúry žalobkyne a ďalšieho spolupracujúceho výrobcu.

130 Pokiaľ ide o druhý dôvod odmietnutia údajov, ktoré predložila CCCMC, vyjadrený v odôvodnení 118 napadnutého nariadenia, a to skutočnosť, že tieto údaje pochádzajú z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, žalobkyňa sa domnieva, že táto úvaha nemôže odôvodniť systematické odmietnutie.

Žalobkyňa uvádza, že odvolací orgán WTO vo svojej správe k sporu „Európske spoločenstvá – konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Číne“, prijatej 15. júla 2011 (WT/DS 397/AB/R, bod 289), dospel k záveru, že Komisia nemohla odmietnuť čínske dôkazy, ktoré boli predložené na účely úpravy normálnej hodnoty, len s poukázaním na to, že Čína nemá štatút krajiny s trhovým hospodárstvom. Žalobkyňa dodáva, že aj keď sa správa odvolacieho orgánu WTO v súvislosti so sporom „Európske spoločenstvá – konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Číne“, prijatá 15. júla 2011 (WT/DS 397/AB/R, bod 289), týkala spravodlivého porovnania normálnej hodnoty a vývoznej ceny v zmysle článku 2 ods. 10 nariadenia č. 1225/2009 [nahradeného článkom 2 ods. 10 nariadenia 2016/1036], a nie úpravy normálnej hodnoty, závery obsiahnuté v tejto správe sú v prejednávanej veci uplatniteľné, pretože jediným dôvodom, pre ktorý Komisia nezohľadnila údaje predložené CCCMC, je skutočnosť, že pochádzajú z iného ako trhového hospodárstva. Žalobkyňa tiež tvrdí, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), Komisia použila čínske ceny na účely výpočtu normálnej hodnoty jedného z dotknutých výrobkov, ktorý nebol vyrobený v analogickej krajine, čo je prípad prejednávanej veci.

131 Po druhé žalobkyňa v súvislosti s odôvodnením 124 napadnutého nariadenia Komisii vytýka, že odmietla údaje, ktoré predložila CCCMC, na základe toho, že tieto údaje sa týkali cien a nie výrobných nákladov. Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia nevysvetlila rozdiel medzi nákupnými nákladmi výrobcu a predajnou cenou dodávateľa.

132 Po tretie žalobkyňa uvádza, že Komisia v odôvodnení 117 písm. c) napadnutého nariadenia sama použila čínske údaje na účely úpravy normálnej hodnoty, pokiaľ ide o rozdiely v tvaroch, a to na základe cenových rozdielov pozorovaných v obchodných transakciách čínskych vývozcov. Tvrdí, že ak sú údaje týkajúce sa predajných cien v krajine s iným ako trhovým hospodárstvom spoľahlivé na účely úprav normálnej hodnoty, pokiaľ ide o rôzne tvary príslušenstva na rúry a rúrky, mali by byť dostatočne spoľahlivé na výpočet rozdielov týkajúcich sa surovín a relevantných tried ocele v odôvodnení 117 písm. a) a b) napadnutého nariadenia.

133 Po štvrté žalobkyňa Komisii vytýka, že v bode 124 revidovaných konečných zistení usúdila, že čínski výrobcovia nepredložili nijaký údaj týkajúci sa výrobných nákladov. Žalobkyňa sa domnieva, že lehota 22 dní stanovená na predloženie pripomienok ku konečným zisteniam nebola dostatočná na to, aby predložila údaje, ktoré by dopĺňali údaje poskytnuté zo strany CCCMC, pretože až v deň zverejnenia týchto zistení sa po prvýkrát dozvedela, že Komisia predložené údaje odmietla.

134 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že – ako bolo konštatované v rámci preskúmania piateho žalobného dôvodu žalobkyne – Komisia v prejednávanej veci správne použila metódu uplatniteľnú na krajiny bez trhového hospodárstva. V rámci tejto metódy, v prípade ktorej disponuje Komisia širokou mierou voľnej úvahy, nie je Komisia povinná zohľadniť údaje z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom, ale musí postupovať na základe „ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane Únie, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v Únii za podobný výrobok“.

135 Okrem toho treba zdôrazniť, že na základe článku 2 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009 môže Komisia použiť údaje výrobného odvetvia Únie, keďže tento článok stanovuje, že Komisia môže vychádzať z „ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v Únii za podobný výrobok“.

136 Navyše treba konštatovať, že z odôvodnenia 118 napadnutého nariadenia vyplýva, že skutočnosť, že údaje predložené CCCMC pochádzali z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, nebola jediným dôvodom odmietnutia týchto údajov. Toto odmietnutie vychádza tiež – ako bolo uvedené

v odôvodnení 124 napadnutého nariadenia – zo skutočnosti, že údaje, ktoré predložila CCCMC, pozostávali z predajných cien rúrok, ktoré nemožno považovať za vhodné na účely výpočtu nákladov na výrobu príslušenstva na rúry a rúrky.

137 Napokon treba pripomenúť, že žalobkyňa nepodala žalobu, ktorej cieľom by bolo preukázať, že pôsobila v trhových podmienkach podľa článku 2 ods. 7 písm. b) nariadenia č. 1225/2009.

138 Skutočnosti pripomenuté vyššie sú postačujúce na to, aby bol prijatý záver, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že odmietla údaje pochádzajúce z čínskeho trhu, ktoré predložila CCCMC na účely vykonania úprav výrobných nákladov, ktoré boli vysvetlené v odôvodnení 117 písm. a) a b) napadnutého nariadenia.

2) O nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o úpravu normálnej hodnoty

139 Žalobkyňa poukazuje na neexistenciu odôvodnenia, pokiaľ ide o spochybnené úpravy výrobných nákladov.

140 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že vzhľadom na to, že nariadenie, ktorým sa ukladajú konečné antidumpingové clá, je súčasťou všeobecného rámca súboru opatrení, nemožno vyžadovať, aby boli v jeho odôvodnení uvedené často veľmi početné a zložité skutkové a právne otázky posudzované v nariadení alebo aby inštitúcie zaujali stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré uviedli dotknuté strany. Naopak stačí, ak inštitúcia, ktorá tento akt prijala, uvedie skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú rozhodujúci význam v rámci napadnutého nariadenia. Inštitúcie nie sú povinné uviesť konkrétne dôvody, pre ktoré sa rozhodli nezohľadniť jednotlivé tvrdenia, ktoré uviedli dotknuté strany. Stačí, ak nariadenie obsahuje jasné odôvodnenie hlavných bodov ich analýzy, pokiaľ toto odôvodnenie môže ozrejmiť dôvody, pre ktoré zamietli príslušné tvrdenia, ktoré uviedli strany počas správneho konania. Okrem toho nariadenie, ktorým sa v nadväznosti na postup prešetrovania ukladajú antidumpingové clá, musí byť odôvodnené len vo vzťahu k súhrnu skutkových a právnych okolností relevantných na účely konštatovaní, ktoré sú v ňom uvedené. Účelom odôvodnenia takého aktu nie je vysvetliť vývoj postoja inštitúcií počas správneho konania, a teda nie je určené na odôvodnenie rozdielov medzi riešením prijatým v konečnom akte a predbežným stanoviskom vyjadreným v dokumentoch poskytnutých dotknutým stranám počas tohto konania s cieľom umožniť im predložiť svoje pripomienky. Táto povinnosť teda inštitúcie nezaväzuje ani vysvetliť, prečo bolo stanovisko, ktoré bolo zaujaté v určitom štádiu správneho konania, prípadne neopodstatnené (rozsudok z 13. septembra 2010, Whirlpool Europe/Rada, T-314/06, EU:T:2010:390, body 114 až 116).

141 V prejednávanej veci stačí konštatovať, že z odôvodnení 118 až 129 napadnutého nariadenia vyplýva, že Komisia jasne a jednoznačne uviedla odôvodnenie odmietnutia údajov, ktoré predložila CCCMC.

142 Treba prijať záver, že Komisia si splnila svoju povinnosť odôvodnenia, pokiaľ ide o úpravu normálnej hodnoty.

143 Zo uvedeného vyplýva, že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť.

4. O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a zneužití právomoci, pokiaľ ide o určenie posudzovaného obdobia

144 Na úvod treba zdôrazniť, že 10. novembra 2012 v nadväznosti na podnet, ktorý podal výbor na obranu odvetvia oceľového príslušenstva z nehrdzavejúcej ocele na zváranie na tupo v Európskej únii, začala Komisia iné antidumpingové prešetrovanie, než je to, o ktoré ide v prejednávanej veci (ďalej len „predchádzajúce prešetrovanie“). Toto prešetrovanie bolo začaté na základe oznámenia o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu príslušenstva na rúry a rúrky z nehrdzavejúcej ocele, používaného na zváranie na tupo, tiež dokončeného, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na

Taiwane (Ú. v. EÚ C 342, 2012, s. 2). Toto prešetrovanie bolo v nadväznosti na späťvzatie podnetu skončené na základe rozhodnutia Komisie 2013/440/EÚ z 20. augusta 2013 o ukončení antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu príslušenstva na rúry a rúrky z nehrdzavejúcej ocele používaného na zváranie na tupo, tiež dokončeného, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 223, 2013, s. 13).

145 Treba pripomenúť, že z odôvodnenia 43 napadnutého nariadenia vyplýva, že prešetrovanie, o ktoré ide v prejednávanej veci, „sa vzťahovalo na obdobie od 1. októbra 2014 do 30. septembra 2015“. Z odôvodnenia 44 napadnutého nariadenia vyplýva, že „[p]reskúmanie trendov relevantných z hľadiska posúdenia ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2012 do konca obdobia prešetrovania“.

146 Vo svojom treťom žalobnom dôvode žalobkyňa uvádza, že Komisia mala na účely posúdenia ujmy preskúmať relevantné trendy v období začínajúcom v roku 2010 a nie v roku 2012.

147 Po prvé žalobkyňa uznáva, že bežná prax Komisie v oblasti antidumpingového prešetrovania je preskúmať obdobie štyroch rokov. Zdôrazňuje však, že počas prešetrovania, o ktoré ide v prejednávanej veci, sa CCCMC usilovala presvedčiť Komisiu, aby zvážila rozšírenie skúmaného obdobia tak, aby toto obdobie zahŕňalo aj obdobie predchádzajúceho prešetrovania. V tejto súvislosti tvrdí, že široká miera voľnej úvahy Komisie v oblasti antidumpingu zahŕňa aj možnosť odchýliť sa od bežnej praxe, ak to odôvodňujú okolnosti prebiehajúceho prešetrovania. Domnieva sa, že okolnosti predmetného prešetrovania odôvodňujú, aby sa Komisia odchýlila od svojej bežnej praxe, pretože Komisia už uskutočnila významnú časť predchádzajúceho prešetrovania, ktoré vo veľkej miere zahŕňalo toho istého navrhovateľa, ten istý dotknutý výrobok, tých istých vyvážajúcich výrobcov a tých istých dovozcov, a nepochybne už mala k dispozícii všetky údaje Eurostatu zostavené a analyzované počas predchádzajúceho prešetrovania. Žalobkyňa tvrdí, že aj keď bolo predchádzajúce prešetrovanie skončené na základe rozhodnutia 2013/440 v nadväznosti na späťvzatie podnetu, skutočným dôvodom, pre ktorý Komisia skončila uvedené prešetrovanie, bol nedostatok údajov preukazujúcich existenciu ujmy pre výrobné odvetvie Únie. Žalobkyňa dospela k záveru, že zamietnutie žiadosti CCCMC o rozšírenie posudzovaného obdobia predstavuje „zneužitie širokej miery voľnej úvahy“ Komisiou, a navrhuje, aby zistenia Komisie týkajúce sa posudzovaného obdobia a v dôsledku toho aj jej konečné určenie ujmy posúdil Všeobecný súd ako nedostatočne odôvodnené a protiprávne.

148 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že CCCMC počas predmetného prešetrovania predložila údaje obsahujúce dôkazy (založené na aktualizovaných údajoch Eurostatu) súvisiace s tvorbou cien a objemami obchodovania dvoch krajín, ktorých sa týka prešetrovanie, o ktoré ide v prejednávanej veci, a to za obdobie začínajúce v roku 2010. Tieto údaje preukazovali celkovú stabilitu vývoja cien a objemov dovozov v období začínajúcom v roku 2010. Tvrdí, že tieto skutočnosti boli predložené s cieľom preukázať, že ceny a objemy dovozov nezaznamenali nijaký citeľný prepad oproti obdobiu, ktorého sa týkalo predchádzajúce prešetrovanie. Pripúšťa však, že ak by sa skúmal vývoj obchodovania iba od roku 2012, zdá sa, že dovozné ceny zaznamenali pokles. Ak sa naopak posudzuje dlhšie obdobie, žalobkyňa uvádza, že dovozné ceny počas celého tohto obdobia boli zjavne veľmi stabilné, pričom táto stabilita musí podľa nej predstavovať rozhodujúcu skutočnosť, pokiaľ ide o posúdenie skutočnej ujmy a príčinnej súvislosti.

a) O prípustnosti žalobného dôvodu

149 Komisia tvrdí, že tretí žalobný dôvod žalobkyne je neprípustný podľa článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku. Žalobkyňa v žalobe neuviedla koherentným a zrozumiteľným spôsobom podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, aby si žalovaná mohla pripraviť svoju obranu a Všeobecný súd mohol rozhodnúť o žalobe prípadne aj bez ďalších podporných informácií. Komisia pripomína, že v žalobe musí byť preto jasne uvedené, v čom spočíva žalobný dôvod, na ktorom sa žaloba zakladá, a že iba abstraktná formulácia tohto dôvodu nespĺňa požiadavky rokovacieho poriadku (rozsudok z 11. septembra 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper/Rada, T-443/11,

EU:T:2014:774, bod 66). Pripomína, že ak je žalobný dôvod nezrozumiteľný alebo nezrozumiteľnou je jeho časť, treba ho vyhlásiť za neprípustný (rozsudok z 11. septembra 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper/Rada, T-443/11, EU:T:2014:774, bod 135). Komisia tvrdí, že žalobkyňa nevysvetlila, v čom spočíva zjavne nesprávne posúdenie alebo zneužitie právomoci, ktoré sa uvádzajú v názve tretieho žalobného dôvodu. Zdôrazňuje, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz na podporu tvrdení uvedených v rámci tretieho žalobného dôvodu, s výnimkou svojho tvrdenia, že dovozné ceny boli v období od roku 2010 zjavne veľmi stabilné, pričom odkázala na prílohu.

150 Komisia alternatívne tvrdí, že argumentácia žalobkyne, uvedená v bode 80 žaloby, týkajúca sa stability vývozných cien v období od roku 2010 je neprípustná podľa článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku. Komisia zdôrazňuje, že žalobkyňa na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého boli dovozné ceny v období od roku 2010 veľmi stabilné, všeobecným spôsobom odkazuje na jednu prílohu, a to konkrétne na 28-stranový dokument, avšak vôbec nešpecifikuje, kde sa nachádzajú argumenty podporujúce jej tvrdenie. V tejto súvislosti pripomína judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej Všeobecnému súdu neprináleží, aby v prílohách a vo vyjadreniach vyhľadával a identifikoval dôvody, ktoré by mohol považovať za dôvody tvoriace základ žaloby (rozsudky z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 97 a 100, a z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 41). Podobné požiadavky sa uplatnia aj vtedy, ak sa na podporu žalobného dôvodu uplatneného pred Všeobecným súdom uvádza určité tvrdenie (rozsudok z 13. júna 2013, Versalis/Komisia, C-511/11 P, EU:C:2013:386, bod 115). Uvádza, že všeobecný odkaz na iné písomnosti, aj keď sú pripojené k žalobe, nemôže napraviť nedostatok podstatných zložiek právnej argumentácie, ktoré musia byť uvedené v žalobe (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 94 až 100; z 13. júna 2013, Versalis/Komisia, C-511/11 P, EU:C:2013:386, bod 115, a z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 40).

151 V prvom rade treba v prejednávanej veci konštatovať, že – ako vyplýva z bodov 147 a 148 vyššie – žalobkyňa v žalobe uviedla dostatočne jasne tvrdenia, na ktorých sa jej tretí žalobný dôvod zakladá, takže nie je potrebné vyhlásiť tento žalobný dôvod za neprípustný z tohto dôvodu.

152 V druhom rade treba konštatovať, že žalobkyňa v bode 80 žaloby odkazuje skutočne všeobecným spôsobom na prílohu A.11, čo navyše potvrdzuje v replike. Okolnosť, že žalobkyňa v štádiu repliky uvádza konkrétne časti uvedenej prílohy, ktoré podľa nej podporujú jej tvrdenia, nemôže napraviť nesplnenie požiadaviek podľa článku 76 rokovacieho poriadku, ku ktorému došlo pri podaní žaloby (pozri uznesenie z 9. januára 2015, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, T-482/12, neuverejnené, EU:T:2015:19, bod 39 a citovanú judikatúru). Všeobecný odkaz žalobkyne na prílohu A.11 treba preto považovať za neprípustný [pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. júna 2017, Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, bod 12, a z 9. marca 2018, NORMOSANG, T-103/17, neuverejnený, EU:T:2018:126, bod 25].

b) O veci samej

153 V prvom rade tvrdenie žalobkyne, že aj keď bolo predchádzajúce prešetrovanie skončené na základe rozhodnutia 2013/440 v nadväznosti na späťvzatie podnetu, skutočným dôvodom, pre ktorý Komisia skončila uvedené prešetrovanie, bol nedostatok dôkazov preukazujúcich existenciu ujmy pre výrobné odvetvie Únie, treba vyhlásiť za neúčinné. Treba totiž zdôrazniť, ako to tvrdí Komisia, že Všeobecnému súdu neprislúcha, aby v rámci prejednávanej žaloby preskúmal tvrdenia súvisiace s predchádzajúcim prešetrovaním, keďže otázky týkajúce sa určenia alebo neurčenia ujmy v rámci uvedeného prešetrovania nesúviseli s prešetrovaním, o ktoré ide v prejednávanej veci, a nemôžu viesť k zrušeniu napadnutého nariadenia.

154 V druhom rade, pokiaľ ide o zjavné pochybenie, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, treba pripomenúť, že žalobkyni prináleží navrhovať presvedčivé dôkazy na podporu svojho tvrdenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. októbra 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, bod 17; pozri tiež v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 9. septembra 2010, Carpent Languages/Komisia, T-582/08, neuverejnený, EU:T:2010:379, bod 57, a zo 17. januára 2017, Cofely Solelec a i./Parlament, T-419/15, neuverejnený, EU:T:2017:8, bod 96).

155 Z judikatúry vyplýva, že prešetrovanie treba viesť na základe čo najaktuálnejších informácií, aby bolo možné stanoviť antidumpingové clá, ktoré budú vhodné na ochranu výrobného odvetvia Únie proti dumpingovým praktikám (rozsudky z 3. októbra 2000, Industrie des poudres sphériques/Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 92; z 28. januára 2016, CM Eurologistik a GLS, C-283/14 a C-284/14, EU:C:2016:57, bod 66, a z 25. januára 2017, Rusal Armenal/Rada, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, bod 119).

156 V prejednávanej veci však žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by odôvodňoval to, aby sa Komisia odklonila od svojej bežnej praxe spočívajúcej v uplatňovaní posudzovaného obdobia štyroch rokov a prihliadla k údajom o obchodovaní za obdobie od roku 2010.

157 Treba preto prijať záver, že žalobkyňa nepreukázala, že by sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

158 V treťom rade, pokiaľ ide o zneužitie právomoci, na ktoré poukazuje žalobkyňa, treba pripomenúť, že akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba v prípade, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov ukáže, že bol prijatý výlučne, alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele alebo vyhnúť sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou na riešenie okolností daného prípadu (pozri rozsudok zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 50 a citovanú judikatúru).

159 V prejednávanej veci žalobkyňa nepredložila dôkazy, ktoré by mohli preukázať, že Komisia prijatím napadnutého nariadenia sledovala iný cieľ než prijať antidumpingové opatrenia v rámci práva Únie. Preto je potrebné zamietnuť tvrdenie založené na údajnom zneužití právomoci Komisiou.

160 V štvrtom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého mali byť závery Komisie týkajúce sa posudzovaného obdobia posúdené ako nedostatočne odôvodnené, treba odkázať na judikatúru uvedenú v bode 140 vyššie.

161 V prejednávanej veci stačí konštatovať, že Komisia v odôvodnení 46 napadnutého nariadenia uviedla dôvody zamietnutia žiadosti o rozšírenie posudzovaného obdobia, ktorú podali niektoré strany počas antidumpingového prešetrovania.

162 Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého mali byť závery posúdené ako nedostatočne odôvodnené, treba preto vyhlásiť za nedôvodné.

163 Z uvedeného vyplýva, že tretí žalobný dôvod treba, pokiaľ ide o jeho dôvodnosť, zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné vysloviť sa k jeho účinnosti, ktorú Komisia tiež spochybnila.

5. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad riadne fungujúcej administratívy a transparentnosti, ako aj práva na obhajobu

164 Žalobkyňa vo svojom štvrtom žalobnom dôvode tvrdí, že Komisia porušila také všeobecné zásady práva Únie, akými sú zásada riadne fungujúcej administratívy, zásada transparentnosti a právo na obhajobu. Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia porušila jej právo na obhajobu tým, že po prvé odmietla zverejniť údaje týkajúce sa výrobného odvetvia Únie, ktoré boli dostupné v štádiu predbežných zistení, po druhé

stanovila lehotu 22 dní na predloženie pripomienok ku konečným zisteniam a po tretie stanovila lehotu dva a pol pracovného dňa na predloženie pripomienok k revidovaným konečným zisteniam z 25. novembra 2016, ktoré obsahovali dôležité informácie uvedené po prvýkrát.

a) O porušení zásad riadne fungujúcej administratívy a transparentnosti, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa

165 Komisia tvrdí, že argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej Komisia porušila také všeobecné zásady práva Únie, akými sú zásada riadne fungujúcej administratívy a zásada transparentnosti, treba vyhlásiť za neprípustnú, keďže žalobkyňa v žalobe neuviedla, v čom spočíva porušenie týchto zásad. Komisia zdôrazňuje, že z článku 21 ods. 1 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že žaloby musia obsahovať predmet konania a dôvody žalobcu. Zdôrazňuje, že Všeobecný súd rozhodol, že aby bola žaloba prípustná, musí žalobca v žalobe uviesť koherentným a zrozumiteľným spôsobom podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, aby si žalovaný mohol pripraviť svoju obhajobu a Všeobecný súd mohol rozhodnúť o žalobe prípadne aj bez ďalších podporných informácií. V žalobe musí byť preto jasne uvedené, v čom spočíva žalobný dôvod, na ktorom sa žaloba zakladá, pričom iba abstraktná formulácia tohto dôvodu nespĺňa požiadavky rokovacieho poriadku. Podľa Komisie, ak je žalobný dôvod nezrozumiteľný alebo je nezrozumiteľnou jeho časť, treba ho zamietnuť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. septembra 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper/Rada, T-443/11, EU:T:2014:774, body 66 a 135, a z 24. septembra 2015, Taliansko a Španielsko/Komisia, T-124/13 a T-191/13, EU:T:2015:690, bod 33).

166 Podľa článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku musí žaloba obsahovať predovšetkým stručné zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Z judikatúry vyplýva, že toto zhrnutie musí byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnilo žalovanému pripraviť svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 1991, Grifoni/ESAE, C-330/88, EU:C:1991:95, bod 18).

167 V prejednávanej veci treba poznamenať, že – ako uvádza Komisia – žalobkyňa nerozvinula ani vysvetlila, v čom spočíva porušenie zásad riadne fungujúcej administratívy a transparentnosti, na ktoré sa odvoláva v názve štvrtého žalobného dôvodu, takže túto argumentáciu treba zamietnuť ako neprípustnú.

b) O porušení práva žalobkyne na obhajobu

168 Pokiaľ ide o porušenie práva na obhajobu, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, treba najskôr zdôrazniť, že – ako bolo uvedené v bode 36 vyššie – žalobkyňa sa pred Všeobecným súdom nemôže odvolávať na právo CCCMC na obhajobu.

169 Následne treba zamietnuť výhradu založenú na nedostatočnej lehote, ktorá bola poskytnutá na predloženie pripomienok k revidovaným konečným zisteniam, a to z dôvodov uvedených v bodoch 37 až 41 vyššie.

170 Navyše, pokiaľ ide o výhradu založenú na neposkytnutí údajov týkajúcich sa výrobného odvetvia Únie, ktoré boli dostupné v štádiu predbežných zistení, treba po prvé uviesť, že žalobkyňa nepreukázala, že by sama žiadala o sprístupnenie týchto údajov vo svojich pripomienkach k predbežným zisteniam, pričom odkaz na pripomienky CCCMC je irelevantný z dôvodov uvedených v bode 169 vyššie. Po druhé žalobkyňa nepreukázala, že by konanie mohlo viesť k odlišnému výsledku, ak by o týchto údajoch vedela už v štádiu predbežných zistení a nie až v štádiu konečných zistení. Z uvedených dôvodov je teda potrebné túto výhradu zamietnuť.

171 Napokon, pokiaľ ide o výhradu založenú na nedostatočnej lehote, ktorá bola poskytnutá na predloženie pripomienok ku konečným zisteniam, stačí uviesť, že lehota dvadsiatich dvoch dní poskytnutá Komisiou presahuje minimálnu lehotu desiatich dní, ktorú v tomto kontexte stanovuje článok 20 ods. 5 nariadenia 2016/1036, pričom osobitné okolnosti uvedené žalobkyňou nemôžu v tejto súvislosti spochybniť zákonnosť postupu. Túto výhradu treba preto zamietnuť.

172 Vzhľadom na uvedené musí byť štvrtý žalobný dôvod zamietnutý v celom rozsahu.

173 Z uvedeného vyplýva, že žalobu treba zamietnuť.

IV. O trovách

174 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

175 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania.

176 V prejednávanej veci Komisia navrhla uložiť žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené vyhovieť návrhom Komisie a uložiť žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania. Okrem toho Rada ako inštitúcia, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**

3. **Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania.**

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 19. septembra 2019.

Podpisy

Obsah

I. Okolnosti predchádzajúce sporu . . . 2

II. Konanie a návrhy účastníkov konania . . . 3

III. Právny stav . . . 4

A. O veci samej . . . 4

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení, nedostatku nestrannosti pri posudzovaní dôkazu, neprimeranom dôkaznom bremene uloženom žalobkyni, porušení práva žalobkyne na vypočutie a na nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti príslušenstiev na rúry a rúrky vyrobených podľa noriem ASME/ANSI a EN/DIN . . . 4

a) O predmete prvého žalobného dôvodu . . . 4

b) O druhej výhrade založenej na porušení práva žalobkyne na vypočutie, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti dvoch druhov noriem . . . 5

c) O prvej, tretej a štvrtej výhrade založenej na zjavnom pochybení, nedostatku nestrannosti pri posudzovaní dôkazu a na neprimeranom dôkaznom bremene uloženom žalobkyni, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti príslušenstiev na rúry a rúrky vyrobených podľa noriem ASME/ANSI a EN/DIN . . . 7

1) O prípustnosti niektorých príloh repliky . . . 7

2) O prípustnosti tvrdení žalobkyne týkajúcich sa odôvodnenia 54 napadnutého nariadenia . . . 8

3) O podstate prvej, tretej a štvrtej výhrady . . . 9

d) O piatej výhrade založenej na nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o určenie vzájomnej zameniteľnosti noriem EN/DIN a ASME/ANSI . . . 12

2. O piatom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení v rámci uplatnenia zaobchádzania vyhradeného krajinám bez trhového hospodárstva . . . 12

a) O možnosti odvolávať sa pred Všeobecným súdom na bod 15 časti I Protokolu o pristúpení Číny k WTO s cieľom preskúmať zákonnosť napadnutého nariadenia . . . 13

b) O výklade článku 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 1225/2009 v súlade s právom WTO . . . 16

3. O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o úpravu normálnej hodnoty . . . 17

a) O prípustnosti niektorých tvrdení žalobkyne . . . 18

b) O veci samej . . . 19

1) O zjavne nesprávnom posúdení v súvislosti s úpravou normálnej hodnoty . . . 19

2) O nedostatočnom odôvodnení, pokiaľ ide o úpravu normálnej hodnoty . . . 21

4. O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a zneužití právomoci, pokiaľ ide o určenie posudzovaného obdobia 21

a) O prípustnosti žalobného dôvodu 22

b) O veci samej 23

5. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad riadne fungujúcej administratívy a transparentnosti, ako aj práva na obhajobu 24

a) O porušení zásad riadne fungujúcej administratívy a transparentnosti, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa 25

b) O porušení práva žalobkyne na obhajobu 25

IV. O trovách 26